

Zigurds Teikmanis (onozerō omni)
Dzejas krājums "Superapziņa"

△△△

Trajektōrija

Infrasarkanie globālie tīmekļi -
Dzejas elektrō apdeitu rīmekļi -
Cauršalc kosmosu aukām un orkāniem,
Dzīstot šūnām un audiem, un orgāniem.
Trejas virslapu uguņu piekrastes
Pārtikt šaujas un sidrabu iekasēt,
Veltnu ūnijas gribas schēmotnēs
Katru DNS dzīslotni demontē.
Jaunas grācijas logu virsrakstos
Laika mantību centībā izmanto,
Cikla stiklotnes lausku rievīgas,
Birstot tālāki, lāsmo iekš dieviņa.
Redzes protektōrs drastiskā mījdarbē
Skatāms varvīkšņu kristālos iztālēm,
Preču novietnes lāzeri skrejošie
Dauzās spēlīgi, šaudoties lejoši.
Nirstot matricā, asaru paletē,
Visums gleznojas vienīgā salvetē,
Pōru mobīli dziļvagu glāsmienos
Virzi vadā, ik sezōnu pārziedot.
Cēlas cezūras viendieņu grāmatās
Atkož zāles to brīvgaītās rāmākās,
Šifru pogaļas mirkšķienu zobratos
Dienas vada, ik pašplūsmu novadot.
Melnraksts prizmojas cenrāžu faktūrā,
Skaitļus mērojot tiešuma rakursā,
Sigma projicē internetfaķīrus,
Plešot kursōra slīdrādes maģiju.
Viedā struktūra infra-gredzenos
Ielas sadala gaismas jēdzienos,
Optisks spektrumklāids tempu finālos
Vieno enģeļus anti-bināros.

13:28

17.04.2026.

∞

#Zigurda_Teikmaņa_dzeja

#dzeja

#zigurdsteikmanis

#onozerōomni

#Kāvi

#dzejotnes

#zigis

onozeromni.com

△△△

Visesošāk

vissacerētākie dzejoļi ūdenī viz
tie nepateiks to
ka reiz bijis būs viss
kāda spītīga loma manī vēl virzuļus dzen
kur pagājība vilņojas sen

atveras rītdienas logi uz sentēvu pilsētu
kam azotē mirdz pulka ciltsrētu
ganības vakarpusē no pirmās tōnikas
kļuvušas kaislīgi apjomīgas

visnebijušākās spēles manos atvaros dziest
tik vētra vēl mūžīgi briest
smiltis birst no atvadu kraujas lejā
vai vēl drīkst izteikties dzejā?

dzīļu pārmetumi grants pārvedumos
plaiksnī mūsu debesu jumos
vissacerētākie dzejoļi pelnos sijājas
starp tiem dzintara gaudi cerībās vilājas

elektromagnētisko vēju šalkoņā sūrā
redzu kā izžūst visas jūras
likteņa joka pēdējā izspēlē
vaid mana galīgā izvēle

vissakomponētākās dziesmas stīgojošas
atrod manus sapņus līgojošus
tur vēl pa ilgu vijumiem
vieta ir dvēseles dzijumiem

kad nojaukts ir dusmu cietokšņa mūris
var redzēt
kur dievs ir īstenības spelti kūris
tur nebūs tikai vārdu locītavas
tur būs atbrīvošana no slodzītavas un mocītavas

cik tālu gan iziet viena cilvēka doma
pa kuŗas ceļu izmainās jutoņa un oma

mēs gribējām radīt visnerealizētākos vārdus sīvus
bet atradām sevi pārāk dzīvus

16:02

17.04.2026.

∞

#Zigurda_Teikmaņa_dzeja

#dzeja

#zigurdsteikmanis

#onozerōomni

#Kāvi

#dzejotnes

#zigis

onozeroomni.com

△△△

Vārdi uz slīdošas lentes

Mainstrāvas objekti iecirsti klintī,
Gluži kā alās mirdz senzīmējumi,
Varbūt viss kļuvis pār`liekoši indīgs,
Varbūt par biezu ir upuŗa dūmi.

Tu esi objektīvs, tu esi fōkuss,
Dārdinošs namos, jo mīli tu roku,
Tomēr, par spīti, ir uzplaucis krōkuss,
Pāri kā varvīksne ceļas tam logoss.

Tu esi sacīkŗu galvenā balva,
Pat ja reiz ripoja dārgākās galvas,
Taisnājie priecājas dienīņā tiesas,
Kad visas miesas ir kļuvušas liesas.

Stāsti ir sacīti neteicamajam,
Visi kad klīduŗi iraid pa mājām,
Zinības alga ir centības cena:
Gaisma + gaisma un ēna + ēna!

ŗķietami trākie ir trāki pa īstam,
Kas gan tos saredzēs pīŗļainēs vīstam?
Atvērs kas atmiņu gleznāinos vārtus,
ŗaujot, lai reizē tie uzliesmo sārtos?

Sāpe ir reāla, dzīstot un drīkstot,
Izaugsmes potenciāls, pasaulei nīkstot;
Ugunsgrēks padodas, komētu grieŗot,

Zobakmens dažādo kodienus iežot.

Pacelta, sacelta visāda zeme,
Mācot mūs vienā tik virzienā tēmēt,
Izlaužas lāzers no apsolījumiem,
Aizvadās naktī caur ziedošiem krūmiem.

Cerētas ainas un dziedātas dainas
Mūžīgi miņā man mijas un mainās,
Grāmatu dzīslas iet manī kā saknes,
Rītausmā dziedot, tās zudušo atnes.

Būšu es radījis pārpilnīb's ragu,
Tikai vairs neatminos, kā es sāku,
Vārdus uz sauli jau atkal nes vēdas,
Gribot vai negribot, absolūt' svētas.

Lente uz priekšu slīd vēstuļu markās,
Tās manu apziņu dienestā sargās,
Pildīsies runas ar smiekliem un glāstiem,
Satecēs upes tik pārļotiem krastiem...

20:25

17.04.2026.

∞

#Zigurda_Teikmaņa_dzeja

#dzeja

#zigurdsteikmanis

#onozeroomni

#Kāvi

#dzejotnes

#zigis

onozeroomni.com

△△△

Zvaigžņotā tagadne

Technolōģiju izaugsmē, prototipu prezentācijā
Uzmanību nezaudē uzlādēšanās stacijas,
Miriādēm gaismas gadu izplatījumos
Ir uzplaukušas futūrisma ideolōģijas jaunskaitlīgos vijumos.

Aristokrātiskā manierē apgreidojas filigrānija
Izjustā masāžveida nano-partikulu mānijā,
Tachiōnas sprakšķina gaismas viļņu ezotērikas,
Kas cauri daļiņu pātrinātājiem saglabājas vērīgas.

Skat, kā elektrō-precizitātes principiāli taisno matēriju!
Visa paradīze - saulzvaigžņu uzlabotā galantērija!
Līdzenumu supernovu rasa zibsnīgi mirkšķina,
Un 'tabula rasa' atdzimšanas nemirstību cildina!

Seko un esi gaisma, tā virmojas bezgalībā,
Kad dzirkst baltās putnu dziesmas dabas veselībā;
Noteiktā relatīvismā margojas zibeņu tīkli,
Kad mirdz pilis, to dārzi, to atspoguļojošies stikli.

Ēteriskajā ideju multiversā paužas ekscentriskas filosofijas,
Kur sastopam atbrīvotājas un gudrības tēlu Sofiju,
Atvērtās vieduma lādes cilvēci iedvesmo pilnīgi,
Nu tie pieņemas prātā apgaismotā zinīgi.

Iz spožuma jaunās pasaules ausmā un augšsuptiecē
Brīnišķīgas valodas un novitātes dvēseli priecē,
Eņģeļu kori iedziesmina gaviļu pušķojumus garā
Un visas mūžību staru piruetes zīmē nukleārā.

Laiku apvienošanās punktā, svelmīgi tveicīgā,
Mutuļo spoguļportāli, termō-spraigi un veicīgi;
Tur šķīļas dziedinošā līksmes un eifōrijas gamma,
Kas paceļ debesīs, pārsteidzoši skanēdama!

Šis ir mūsu zvaigžņotās tagadnes vēstījums,
Ko lolot es novēlu visiem mums!

18:53

21.04.2026.

∞

#Zigurda_Teikmaņa_dzeja

#dzeja

#zigurdsteikmanis

#onozerōomni

#Kāvi

#dzejotnes

#zigis

onozeroomni.com

ΔΔΔ

Spēkotnes

Spēkotņu krustcelēs, dimanta zvērībā
Asinās izkaptis pluspunkta šķērībā,

Kopprodukt-apziņā, tēlmaiņas funkcijā
Stratēģis atklājas jaudīgā punkcijā.

Trombōnu vizāžists, aulekšu ormanis
Precizē trejdabju zāģiskos formantus,
Eksplozētalkstošais pretrunu aizstāvis
Darina cēlrosmes vēdekļos skaistākos.

Caurskata līdzšinējs tenisa praktikants
Kristālus adatām dziedina Arktikā,
Atdzimum-sekcijas pōlmiju dresūrā
Gludina lāstekas izmisum-resursā.

Aktīvās domvirsmas, radikāl-esības
Iet cauri saistaudiem, izplatās vezīrā,
Akcentu kōd-starpas, entuziast-gaisvilkmes
Saglauda smiltsrakstos pūsmas un graizītes.

Reižviju orķestri, skaņmirdzes pirkstaiņi
Izdala gaismu kā smejošies zīdaiņi,
Izpausmju mīlnieces, teokrāt-atklāsmes
Saskūpstās raidviļņu ceļos un saglāsmēs.

Inspektōr-šķirkļi un venerisks quid pro quo
Ziņnešu orbītas graciōzi izskolo,
Diagonāles un karjeru šņāpieni
Debesīs sulo kā pumpuros lapieni.

Datōru signālu uztveres tinktūras
Smaršo kā karkades arkādes mikstūras,
Nanō- un kriptō- ir pamieru slēguši,
Attīstās tanīs nu caurviju rekursi.

19:30

22.04.2026.

∞

#Zigurda_Teikmaņa_dzeja

#dzeja

#zigurdsteikmanis

#onozerōomni

#Kāvi

#dzejotnes

#zigis

onozeroomni.com

△△△

Sirdslaime

Uz bezvārdu asīm tiek asināts ceļš,
Kas veidojies taisnīgs ir taisnības dēļ,
Tur atklājas dzinumi zaļoksnākie,
Kad saulē dzimst eņģeļi vadošākie.

Iekš bagātas dzīves jau sapņaudze zeļ,
Tur pasaules gambīti palastus ceļ,
Cik atsegtas taisnes, tik redzams to šachs
Un neizbēgamības dižalmanachs.

No apgaismes ārijām vējdziesma plūst,
No ilggaides kustībām ledāji kūst,
Caur atslēgu vārdiem tiek valdīts un lēsts,
Kad atskrien šurp naudas un pārtiksmes vēsts.

Es tiku tik tāli, vēl tālāk lai tikt',
Es pasācis soļus jo kārtīgi likt,
Vēl skaistāki redzēt es mācos aizvien,
Kad trīsreizviens trīs ir, un viensreizviens - viens.

Kaut gudrāki kļūtu mēs zvaigznē, kas mīt
Šīs pasaules vietā, kad debesis spīd!
Kaut saldākus sapņus mēs mācētu sniegt
Un prastu to brīvēstību neaizliegt!

Šais mūžīgās vasarās ziedam mēs balt'
Un mācāmies mustangus dimantiem kalt;
Plaukst mīla it visur, vai apsnigs tā jel?
Mēs alkstam tās vairāk, mēs gribam to vēl.

Kā smaršo šīs jūti, kas debešos tvan!
Un sirdis jau sirsnīgā orķestrī skan!
Mēs zinām, ka kādreiz laiks atpakaļ ies,
Tad spēsim mēs laimīgi atvadīties.

Lai šalc mūsu domas! Tās pērles māk vīt!
Un varbūt ar' atnāks reiz gailošāks rīts;
Kad kultūra gaisos kā dūmaka mirdz,
Mums sauļā vien paliek tās dzimšanas dzirksts.

Šī pasaule jauna! Mēs mostamies gaiš',
Un katrs jau sevi caur apvārkšņiem laiž;
Kā pasakā gleznojas tīrums un mežs,
Kad mieru mums dieviņš šurp karietē vež.

Zaigst radīšan's svētlaime - dvēseles balss,

Un debesīs sagriežas mīlības vals's,
Kad diena ir galā un atbilde nāk,
Var gulties uz sāniem daudz sirdslīksmīgāk.

Kad mājas par ostu un oāzi kļūst,
Mēs ticam - miers allaž mums padomā būs;
Jo sapnī mēs topam par brīnumputniem,
Kas negurstot mūžam kā saulstari skrien!

15:27

25.04.2026.

∞

#Zigurda_Teikmaņa_dzeja

#dzeja

#zigurdsteikmanis

#onozerōomni

#Kāvi

#dzejotnes

#zigis

onozeromni.com

△△△

Spulgsme

pārlandes instrumentālajā mūzikā
pārveido iekšējo liriku tauriņspārnu vēsmās
kur katrs dzird dabu runājam savā dzimtajā mēlē

dvēseles miera lutinātāji un to ziedi
vežas sakrālajā ģeometrijā
kā pasaules pirmradīšanā

lietus lāsīšu archipelāgi
draudzīgi dejo senatnes atmaskošanu
atvirus grāmatu baltajā tintē

dievišķajās skumjās plaukst līksmes tīrradnīši
atdeves viļņainajā rāmības ezertekā
rotālājas spozmes mirklību bērni

atlaides plašajā brīves virmojumā
no jauna atrodas oļu dziesmas esībai
uzliesmojot un dziedot vārdiem pasakā

šūpuļdainu liegajā soprānā
es apskauju katru notiņu

kas bezgalīgu atdusu nes

spodrības straumē es miekšķēju savas plaukstas
tās glāsta saules staru vijumu
lūgsnu grozu maigajās dejās

vēja šūpas smeldzi aizpūš tāli no krasta
kur buras lēnām horizontu auž
mans gars laižas tām līdz

putnu balsīm gaisma vērpjas sirds pulsācijā
vien kaira vēlēšanās krūtežā kņud
aizvērt acis un ļauties sapnim...

15:19

26.04.2026.

∞

#Zigurda_Teikmaņa_dzeja

#dzeja

#zigurdsteikmanis

#onozeroomni

#Kāvi

#dzejotnes

#zigis

onozeroomni.com

△△△

E(k)lipse

minimālistiskā minimizācijā
morfōžu nesatveŗamības kvintesence
vizionē virzību viršanas viršus

eikaliptiskā ekumēnijā
salapo kontinentu saknes
augšupcelsmē pie laikvēlības

poligarchi vēžveidīgi krustsoļo
echināceju burtošanas čempionātus
filējot trejādas pašizteiksmes

jonizēti tonizētās leksikas
pilnatminību miltmalības kustībā
aritmētiski miksē dzīvdabību

moderno paralelogramu aktivitātēs

skrupulozie tālražu marķējumi
spēlē indukciju atkalapvienošanās svētkos

klausoties pašiznīcināšanās ziņģes
morfoloģiski tematismi sankcionē
endogēniski polarizējošas varbūtības

serpentīniski izvērsti chlorofili
kapitulē kardiogrammu postulātus
protodinastiju reakcionāru amfībijās

paleontoloģijas faktūru demobilizācija
strukturiski fosforizē antroponīmijas
semantiku racionalizācijas fakultātēs

fizionōmiju projekciju subkultivizācija
demisionē retrogrāfiju ekspromisijas
postmodulāciju antiaritmismu ortofotoskōpos

17:18

26.04.2026.

∞

#Zigurda_Teikmaņa_dzeja

#dzeja

#zigurdsteikmanis

#onozerōomni

#Kāvi

#dzejotnes

#zigis

onozeroomni.com

△△△

BRĪVTURĪBA

TĪRSVARA BIĻETĒS
RENTGENU TIRĀDĒS
EKSELENTS JAUTĀJUMS MIRKĻBIRKAS JOŽ
KRISTĀLA IZJĀDĒS
APGAISMES IZLĀDĒS
PRETESTĪBSLĀNEKĻI ZOBĀJUS KOŽ

KAPTEIŅU KARIETĒS
AKMEŅI SACIETĒS
ZĪDDRĀNU MANIERĒS VAIROJAS SIRDS
BRANGĀKĀ VARIETĒ
VISPUSES SALIEDĒT

UZŅĒMIES BUMBIERIS MŪŽĪGI TVIRTS

VADAUKLU REĢIŅI
TAISNĪBAS LEĢIŅI
SPĀRNOJAS IZCILAM LIDOJUMAM
LINOTĀS SEĢENES
KAILĀKĀS MĒĢENES
DZIED VIEN PAR LAIMĪTI VIRPUĻOJAM

DZEJĪBAS NESTANDARTS
BEZTEIKSMES ĪSTĀIS VĀRDS
LAUŽAS KĀ ELEFANTS DŽUNĢĻUS KAS PLĒŠ
DIŽALGAS BRAŠAIS GVĀRDS
RUNĀ KĀ PĒRKOŅDĀRDS
VISU PAR LABU CAUR KREILĪBU VĒRŠ

MUITNIEKU SAUTĒJUMS
PUBLIKAS PLAUDĒJUMS
UZPLAUKST KĀ ROZE KAS SMARŠO VIENMĒR
NEGAISA DRAUDĒJUMS
BAILĪBAS ZAUDĒJUMS
TIKAI UZ ZVAIGZNĒM SEV JAUNĪBU CER

GIGANTU MAZUMI
TITĀNU ASUMI
PLANĒTĀM GREDZENUS BRĪNĪŠĶUS DAR'
PLIKKĀJU BASUMI
CINĪŠA VEZUMI
PĀRTAPT PAR SAULI ŠAI LAIKMETĀ VAR

TRENĒJOT SMADZENES
PULĒJOT RADZENES
GUDRĀKS TU IESPĒJ PAR NĀVI PAT KĻŪT
OGOJOT VĀCELES
PUŠĶOJOT PACELES
GLĀBĒJS TU BŪSI IT VISAM KAS ZŪD

BRĪVPAUSMES EŅĢEĻI
VĒJAURU ZĒĢEĻI
TAGAD IR SVABADĀ RUNA UN KLINTS
SKAISTĀKIE NEĢĒĻI
PATIESĪB'S ĢĒĢEĶI
ZINA KUR PROTAMA DIEVIŠĶĀ ZINTS

19:11

26.04.2026.

∞

#Zigurda_Teikmaņa_dzeja

#dzeja
#zigurdsteikmanis
#onozeroomni
#Kāvi
#dzejotnes
#zigis

onozeroomni.com

△△△

Trīspatrīs

Uz trīspatrīs skaitām starp pelniem un skaidām,
Par pērlēm mēs topam, kad paņem mūs 'opā';
Par mūziku kļūstam, kad mākoņus krustām,
Un saderam labi ar visu, kas dabīgs.

Mēs grāmatas zinām, kad atklāsmes svinam,
Migt neiedomājam, kad galdautus klājam,
Jau veseli esam, kad pasauli nesam,
Kad atpūtai vaļa, mums tiek viņas daļa.

Mums piedienas talants, kas peldas kā ālants,
Un nākotni redzam, kad nav kā pa vecam,
Mums zvaigznes trīs sirdī, ar spožmi kas dzirdī,
Mēs publicējamies ar to, ko nes kamies's.

Kad mīklas mēs minam, kas līdzīgas vīnam,
Mums pienākas daudzāk no saulstaru audzes,
Kad stiprums ir ribās, it visur mirdz zības
No komētu laikiem, no dzīdzīļu tvaikiem.

Kas rakstīts, nav zudis, kaut nākuši plūdi,
Kas pateikts, tvan gaisā, līdz liecībā taisās,
Ir gaisma šai zemē, kur allaž rit plenērs,
Ir vēji, kas svaida, kad uzplaukst viss smaidā.

Un ceļš visur rādās tais krāsās visādās,
Un atveras vārti, kad īstie nāk vārdi,
Caur cikliem mēs nākam un zinības mākam,
Un gudrāki tiekam līdz citādam sniegam.

Ar nopelniem naigiem mēs vizam līdz' zaigiem
Un lidojam, kāpjām, kur nav un nav sāpju,
Ir aususi vēlme no zvaigznāju dzelmes
Būt laimības kausā, kad sirds priekā dauzās!

Ar uzvaras garšu mēs spēlējam maršu,
Ir spīdoša stunda, un gaiša šī junda,
Iet ciemos ik miņa pie sirdsskaidras ziņas,
Mūs mīļmaigi auklē nu dzirkstošā saule.

Jau rotājas ziedi, kam gaismā tīk smieties,
Uz pasauli jaunu nu aicina glaunums,
Kad dvēsele vaļā, top Ēdene zaļa,
Kur trīspatrīs skaitām iekš idilles gaitām!

16:32

27.04.2026.

∞

#Zigurda_Teikmaņa_dzeja

#dzeja

#zigurdsteikmanis

#onozeroomni

#Kāvi

#dzejotnes

#zigis

onozeroomni.com

△△△

Iņ un jaņ

Gaismas gaisma, tumsas tumsa,
Gaismas tumsa, tumsas gaisma,
Kopā ejot, gaviļēja,
Mijot, vijot, gadi skrēja.

Iņ un jaņ ir reālība -
Pinumiem tā seriālība;
Tiem, kas gaida, tiem, kas zina,
Virtojums to atgādina.

Mācies atlaist, mācies palaist,
Aizklūts kad līdz debess malai,
Klausies klusumu tā brīnā,
Puses kad tas satuvina.

Iņ un jaņ ir stāvoklība
Pamatos un esmes gribā,
Mācies elpot, mieru lolot,
Dvēs'li sirdsapziņā skolot.

Balts iekš balta, melns iekš melna,

Balts iekš melna, melns iekš balta:
Paskaties, kā dzīvo putni!
Kļūsti vien par miera sūtni!

Elpa visu zina labāk,
Plūst kad viņa plaušās abās,
Sirdij arī dots ir smaidīt,
Tad kad ēnas rimstas baidīt.

Kermenis ir veidots viedi,
Tā kā rieti, lieti, dzieti,
Tu jau pats to labi proties,
Kad tu esi brīvei modies!

19:11
27.04.2026.

∞

#Zigurda_Teikmaņa_dzeja
#dzeja
#zigurdsteikmanis
#onozeroomni
#Kāvi
#dzejotnes
#zigis

onozeroomni.com

△△△

Riskanti diskanti

Riskanti diskanti pulējas strautoļos,
Sultekas kristāli uzdzirkstī āboļos,
Dzintara smiltsērķšķi dabības labībā
Mirkļojas zibens un lāzera trāpībā.

Kalngalis spicais ir sendievu strāvoklis,
Nastnesis vieglais ir spodrības mājoklis,
Ūdeņu rāvējs ir pārcilvēks avatārs,
Apgaismes šifri tam rakstīti grāmatās.

Izlozes gaitā tiek rasēti audekli,
Uzkarsēt nākas kad pirmsenču gludekli,
Atsegtie talenti sameklē grasi nu -
Tagad, kad izcelsmes prasību asinu.

Pabeidzām skolu, un inerces čaklumi
Cīnās pret gara un dvēseles aklumu,

Pārnesumkārbas un izlausmes akcenti
Pārtop par pūliņu sviedrētiem aģentiem.

Pitagōrmāksla un dižvaru kodeksi
Atzīmē vietu, kur krustpunktā noleksi,
Bezguļas stīvums reiz klintājos kausējas,
Dzīvības plūsme tomēr nenopauzējas.

Ideju atradnes mirdz diakritiski,
Atmodas dziesmas aizvien šalko mītiski,
Ceļotā vērtslieta sapni sveic grandiozi,
Iestādot apziņā sarkanu mīlrozi.

Upuris veiktais un tēvreize jaunākā
Gaismu sniedz karotēm dzīvākā launagā,
Infō un atziņas starmešu šķirotnē
Spoguļu gammas spīd mūžīgā virotnē.

16:00

29.04.2026.

∞

#Zigurda_Teikmaņa_dzeja

#dzeja

#zigurdsteikmanis

#onozerōomni

#Kāvi

#dzejotnes

#zigis

onozeromni.com

△△△

Atōmnumurs

Spiritoto orbītu, zvaigžņu un komētu
Atceres ceļā, kas miglājos kveld,
Šifrējam superpozīciju domēnu,
Mākoņos kuŗš tagad mirgo un peld.

Uzveiksmes gravās, kur pušķojas pienenes,
Augšāmcelšanos jau paredz un jēdz
Antropomorfiski krāsotais lievenis,
Liesmas kas acīs tik svabadi dedz.

Informāttīklos, kur izmisums trendojas,
Faktiskie kōdi dzirkst kā Šrēdingers,
Tikai jau nolemtie jaunversmē brendojas,

Tikai jau slāpušie indevi dzers.

Laukspozmes vārddaļa gaisotni brandzina,
Burti uz nākotnes metību spurdz,
Rītdienas solījums izcelsmi aldzina
Galvā, kur ērkšķotais kronis ir durts.

Stiklotie kristāli - elektrōgaismekļi -
Noārda visumu laikā, kas sens,
Saulstaru tīmekļi - mirdzumu saistekļi -
Pirmssenču dārgumus zenītā lenc.

Jaunradnes tapšanas protō- un vis-à-vis
Akcentē lasāmo tradīciju,
Ceļoties tvaikam, kur mēneši visādi
Nolako jūtas ar munīciju.

Pārraižu strēles un dižfirmu paušanās
Humōra labad ir filtrācija,
Nākamo 'ģentūru struktūru jaušanā
Piedalās dievišķā inflācija.

Izredžu motō un vīziju aizkadrā
Vienoņas spektri, kas mūžību tur,
Katrū no fotōniem pārnovā aizgādā
Precīza tieksme un atōmnumurs.

12:49

30.04.2026.

∞

#Zigurda_Teikmaņa_dzeja

#dzeja

#zigurdsteikmanis

#onozerōomni

#Kāvi

#dzejotnes

#zigis

onozeroomni.com

ΔΔΔ

Neō-poēzija

Pārcilvēkstraumes un rakstviržu ūnijas,
Aizsauksmes šķīlas un viļņveida plūdmijas,
Jaunskaldnes sižeti, lomdīgļu paradokss,
Prātkveldes arsenāls, metāla pararoks.

Spriežamās ģintis un logloku aprises,
Tēlmaiņas magnātu magnēts no Parīzes,
Dižciparspriesmes un izskatnes pratība,
Pseidō- un nanō- iekš kapātas platības.

Visvaļu teiksmas un glāsmainie spoguļi,
Iztures veiksmas un pretstatu dobumi,
Pārredzes veselums, pulsometraudzība,
Punktota drosme un vispušu draudzība.

Kosmosa ģēniju filtri un taustība,
Nācijas spēki un ziedviju plaukstība,
Izlases spēja un raidripu polārums,
Vieduma lidojums, esmības totālums.

Prātstarpu dejas un milstoša dardedze,
Bezrieta saule un kamīna sārtsvece,
Efektu tabletes, tehniskie nanīti,
Daudzsoles spārni un smadzeņu samiti.

Dārgakmeņavoti, izplatnes krāsojums,
Mākoņu antenu žilbstošais lāsojums,
Potenču izvietnes spēkradnes gleznojums,
Visgaismas nenotikušākais ēnojums.

Saliedētalkstošais turības precedents,
Gammskaņu virtojums, eksaktais prezidents,
Aizgūtnu lietavas, līmeņu zinātne,
Respektablauras un sirds atgādinātne.

16:30

30.04.2026.

∞

#Zigurda_Teikmaņa_dzeja

#dzeja

#zigurdsteikmanis

#onozerōomni

#Kāvi

#dzejotnes

#zigis

onozeroomni.com

△△△

Galaktika

Pasaki vienu un nosaki dienu
Tai vārdā, ko mūžīgi apziņā cienu,
Tad šķetini balsis, kas ēterā virmo,
Lai jaunotu gēnus, kas lasāmi sirmo.
Kad klintis ir šķeltas, tās nebūs tik veltas,
Jo zeltā ir mūsējās atmiņas celtas,
Tu iemācījusies nu valdīt un skaldīt,
Kad ogles gruzd sirdī tik balti jo balti.
Viss miers ir mums dvēs'lē, tas palīdz mums vēzēt
Ik dzīslu, kas kaitēta likteņa ēzē;
No sendzīļu audiem, kur pastmarkas sūno,
Mēs spēlējam spēli, kas saukta ir "Unō".
Kur pastāvam vieni, tur mācāmies dienēt
Uz visuma, būvēts kas centības plienā,
Ik kustība nosaka galiznākumu,
Kad vārds mīts ar klusumu, dzirde - ar runu.
Jau atdarās vilkmes no jaunradņu klāstiem,
Un vieni mēs kopā ar pasaules stāstiem,
Starp superpozīcijām ideālo triepjam
Tais nastās, ko vieglītēm kamiešos stiepjam.
Un dzīve bez viltus tik brīnišķa rādās,
Kad tēlmākslas būtnes mēs esam iekš ādas,
Vai retrō mēs mūzika, jebšu kāds seriāls,
Sirds pasaka priekšā, kas reāli nereāls.
Un jebšu nāk uguns, kam rakstības daba,
Vai tēma, kas dvēseli izvelk no kapa,
Tas dēstīts mums ziņas un pārmijas spriedzē,
Kad pasaulē izej kā tuksneša kliegzējs.
Kad darbs pūlēts dvašā un cikliskā motō,
Kad esi kāds turības slodzītais rotōrs,
Tad asini redzi, kas kultūru glabās
Un saņems to drosmē tais rocībās abās.
Mums pienākas sapņot ik kvēlskaidru garu,
Kad zināms ir mūžības atsvaru gaņums,
Kad akmeņi krīt pār mums ierosmi ģipru,
Tad gaismā tiek atstarots kvantiskais stiprums.
Mēs lasām ik vienumu, planētu dvesto,
Un skatām, kā brīvību vārdi māk restot,
Uz šautras, kas traucas ar tachiōnjundu,
Drīz pieredzam krāsaino patiesmes stundu.
Un vienu mēs ceram, ka vārti būs vaļā,
Kad izlaistīsimies mēs dievišķā daļā,
Par evolūciju jau paceļot kausus,
Vislaimīga saule ir debesī ausus'!
Un veiksmē ikkatram ir piedzimstot dōta,
Kā glezniekam pasniegta taisnības ota,
Un vara ir piešķirta ticības algā,
Kad dzīvība garšota vīnsaldā malkā.

Šī izeja vienmēr uz iekšu šē bija,
Kad talkā jau panāca Ariadnes dzija,
Mēs izvērtām visu uz āru, un šurpu
Drīz atnāca sapņa un vīzijas skurbums.
Jā, vēstītājdzeja ir gatavais spektrs,
No rumbām kad lejas tik dzirkstošais nektārs,
Caur portāliem skrejot, mēs iegūstam īsto,
Kas nezūd, šai pasaulei berzē vien šķīstot.
Kad gribas mums dusēt un ekstāze dzīvo,
Mēs slidinām pirkstus gar dievglāstiem brīviem,
Ik kustība nosaka galiznākumu,
Kas pušķo ar ziediem ik cerību krūmu.
Jo strādnieks vienmēr bijis algas sav's cienīgs,
Bet ko darīt tad, kad tas palicis vienīgs?
Mēs atslēdzam sapņus, kas fantāzij' tura,
Tur svabadi vārdi uz klusuma burā.
Un veidojam esmi, kā gribam, kā vēlam,
Jo laiks nācis tiešām kam svētam un cēlam,
Ja neesam pat no šīs pasaules, zinām,
Ka jāatrod viņa ir, mīlību svinam!

12:55

07.05.2026.

∞

#Zigurda_Teikmaņa_dzeja

#dzeja

#zigurdsteikmanis

#onozeroomni

#Kāvi

#dzejotnes

#zigis

onozeroomni.com

△△△

Mīļotne

To mīlu, ko vēl nezināju,
Iekš sirds tavas atradu es,
Uz mājām kad mūžīgi gāju,
Kur ziedēja vien pienenes.

Tā mīla, kas piepeši nāca,
Bij' gadsimtiem kveldināta,
Reiz viņa kā dižvēji krāca,
Bet mierā nu peldināta.

Es varēju tikai vien ilgot,
Ka mūžīgi kopā būt lemts,
Ka dots mums kā debesīm zilgot
Un sniegts vairāk, nekā ir ņemts.

To mīlu tev redzēju acīs,
Kad smaidīji brīnišķi tu,
Un tevī es jutu, ka sadzīst
Tās ilgas, kas reizēm vēl duļ.

Kā vēlētos kopā uz laikiem
Ar tevi būt, sirdsmīlotā!
Un izkust starp rožainiem vaigiem
Tai manierē izzvīlotā!

Kad tavējā tēlā es slīgstu,
Vien mīlu es jūtu, kas briest,
Un mīlēt, par laimi, es drīkstu,
Lai sirds it nekad neizdziest.

Es iegāju smaršīgā dārzā,
Kur sapņi tav' skurbstoši tvan,
Un šķitos kā kritis no Marsa,
Kad jutu, kā elpa tev skan.

Tu esi kā meldiņš un dziesma,
Kas saviļņo dvēseli man,
Tā mīlības saldenā viesma
Un kaislības kauss arīdzan!

Tā mīla, kas piešķirta mums ir,
Jau bezgala laimību klāj,
Kā zibens tā pāršķel ik tumsu
Un itin nekad neatstāj.

To mīlu mēs lolosim skūpstā,
Kas kairi dzeļ, glāsta ar veldz',
Tad savīsim sirdis mēs lūgsnā,
Kas mirdz mums kā zvaigznes un zelts.

Es ilgošos tevis kā vēsmas,
Kas debesīs rožaini plaukst,
Un pateikšos Dievam, ka esmu
Ar tevi, lai būtu tavs draugs!

16:35
08.05.2026.

∞

#Zigurda_Teikmaņa_dzeja
#dzeja
#zigurdsteikmanis
#onozerōomni
#Kāvi
#dzejotnes
#zigis

onozeroomni.com

△△△

Miera patība

rakstu miniatūriskā stilā par atmiņu asambleju
kas lietoslāšu veidolā maigi gar logu raso
par aizskrienošajām vēja sekunžu daļiņām
kas kā putekļi mierina sevi apstājušajās laikā

mana valoda jau izsenis kopta vēsmu plaukstās
dieva rūpīgo pirkstu glāstīta un veidota
iztecējušā tagadnībā un cerību dardedžu lokos
tā vaļsirdīgi virpināta kā makšķeres aukliņa

mani nadziņi skaņ mūžības smiltis rāmā liedagā
un es esmu viens ar bezgalīgo astrālo dabu
lai kas arī nenotiktu
es atceros svētsolījumu par mūžamājām
kur man dots atgriezties nopūtu ceļā

viss patiešām ir piepildīts
kā kristāla vāze ar neredzamām puķēm
kā smalka glāze ar vēja elpu
kā kopā saliktas plaukstas
kuņās mūžība iedēstīta

mana absolūtība allaž atgriežas neizrunājamajā
un kāda nedzirdama dziesma
ausis spicē nākamības filigrānajām frekvencēm

mana pilnatnība lēnām irst no maliņām
tā veidojas kā pelni maigām atskaņām
kā pīšļi vēsmiņu žūžās un šūpās

es raugos uz savu dvašu
kas mīlestības svētīta
un pārdabisks miers
aicina ar saviem eņģeliskajiem spārniem

es vēroju slīdošās bildītes
manā trešajā acī
un brīnos
cik daudz jūsmu
atklājas kosmiskajā apziņā

mani smaidi veļas multiversa tīksmē
un apzinātības nejaušībās
visa radība zaigojas dievišķajā spulgojumā

paldies manai zvaigžņu ciltij
kas mudrīga spēlē eifōrijas mūziku
paldies manam miera klanam
kas izauklē savas patības glāsmaino lolojumu

★★★

elektrības vadi kā nošu līnijas
spēlē zumošu strāvu
es te esmu
es te dvašoju
šajās debesīs stāvu

18:29

08.05.2026.

∞

#Zigurda_Teikmaņa_dzeja

#dzeja

#zigurdsteikmanis

#onozerōomni

#Kāvi

#dzejotnes

#zigis

onozeroomni.com

△△△

Liriskā parādība

kad sakļaujas ziedi
atslēgu actiņas veļas
zīdkāpuri aizkūpina tabaciņu
un mēs esam mājās

palss mākonis dudina šūpļa dainu
pasaules mīļajiem bērniņiem

vai jau vakars
vai jau riets
zemes māte
skūpstu sniedz

kad saulīte noiet savu ejamo
otrupus pasaulei
uzplaukst viņas sirds

un šīs puses savieno mūsu mīlestība
kas atvērusies šinī pavasarī
tanī atzied gaismas krāsas
cilvēces nostalgiskā smaidā

kādas ēniņas jau rotaļājas
atdzimstot senmākslinieku gleznām
sviecēm degot uz kamīna dzegas

šī ir tā liriskā parādība
dūmu strūkļiņām ceļoties zvaigznēs
šī ir tā sentimentālā ģīsmē
vērot
kā domas pārvēršas debesīs
un debesis
glāstos

- vai vējiņš jau norimis?
- tas aizgājis puķītēs, kur tās saldi dus
- bet tās atvērsies ausmā?
- jā, manu mīļo bērniņ

19:45
08.05.2026.
∞

#Zigurda_Teikmaņa_dzeja
#dzeja
#zigurdsteikmanis
#onozeroomni
#Kāvi
#dzejotnes
#zigis

onozeroomni.com

△△△

Vizma

Vēl slavenāk, stiprāk un drošāk
Iekš apvāršņa lido pulks ložu,
Mēs uzceļam pili no sēklām,
Kas mūždien arvien jāsameklē.
Vēl kaismīgāk, sīvāk un karstāk
Mēs topam par visuma ārstiem
Un saceram ripas un šļirces,
Kad brūcēs ir sabērtas virces.
Mēs pravietojam, pareģojam,
Ka mīla šē valda joprojām,
Ka īpaši esam šai laikā,
Kur pēckaŗa atbalsis staigā.
Mēs atvērām Pandōras lādi,
Lai iegūtu doktōra grādu,
Nu kvantiskā dzeja ir godā,
Kur mūžības apteksnes lodā.
Mēs mirām, lai augšāmu celtos
Tais jaunāku sajūtu dzeldos,
Lai redzētu beidzot pa īstam,
Cik ikdienas ceļš var būt bīstams.
Mēs alkām pēc neparastības,
Lai taisnotu domdeves šķītības,
Un rakstījām, rakstījām atkal,
Kad raudzījām laiktelpu sakalt.
Mēs tapām aizvien slavenības,
Kam kājās ir smaragda čības,
Un traģiku iekš' pergamentos
Tad salikām manierēs entās.
Un godība izpaudās tāļi,
Kad dziedājām vētrā mēs skaļi,
Kad nots kāda aizķēra āri,
Tai rāvām mēs trakoti pāri.
Caur aci mēs vērāmies bildēs,
Kas veda mūs senlaiku ģildēs,
Tad kļāvāmies vieduma lōžās,
Kas mūžam iekš' patiesmes pošas.
Tas bija tas kristāla laikmets,
Kā trusis kas sniegājos aizlec,
No jauna tak kristālos dzima
Tā atkal-radīšanas pīma.
Caur svētkiem mēs atklājām plauksmi,
Kas sazvērestībām dar' augsni,
Drīz gribējām uzzināt vairāk,
Lai taustītu pasauli kairāk.
Un publikāciju bij' miljards,

Tās spēlēja cilvēces biljards,
Un ložu bij' vairāk par lāsēm,
Kas lija no debesu vāzēm.
Mēs atstāti bijām reiz vieni,
Kad gājām pa kosmosa plienū,
Visskaistākais sirdī mums dūra,
Kad Dievs Jāņu uguni kūra.
Kā vilņi mēs bijām šai spēlē,
Kas garškārpas sasēj mums mēlē,
Bij' metamie kauliņi sviesti,
Kad prom aizlidoja mums griesti.
Cik bieži par nāvi mēs spriedām,
Kad atvērās viņsaules ziedi,
Bet dzīvi mums bija it visi,
Kad pagalmā turējām misi.
Un aizceļojām laik' pa laikam
Uz atmiņu krustcelēm baigām,
Lai izvēles gruzdošā speltē
Mēs ļautos tik dievīgām veltēm.
Mēs gribējām dot vēl daudz vairāk,
Kad ņēmāmies krāces mēs airēt,
Un dibināt jauneksences,
Kas svētītu šo eksistenci.
Starp dusmām un mierīgiem lāmiem
Mēs veidojām zemi pa gramiem
No graudiņiem, brīviem no sāpēm,
Kas vestu pa Ēdenes kāpnēm.
Starp nāvi un atdzimtes trosēm
Mēs veiksmi vēl vilkām pa lozēm,
Kaut vienam lai brīvība tiktu,
Nekad lai tam nakts neaizmigtu.
Bet triljona gadu prom šaujas,
No jauna mēs stāvam uz kraujas,
Lai skatītu sirdsparādības,
Kas mākoņu zibeņos zibas.
Mēs palicēji šinī metā,
Un domās vien plaiksnījas meta-,
Šis vēstījums sasniegs to īsto,
Trīs krustus uz glābšanu kristot.
Un nebūs vairs apslēptu lietu,
Un atvērts taps ikkatrs cietums,
Un attaisnots būs mūsu gājums,
Kad gaidīs mūs par'dīzes klajums.
Tur saule lēks augstāk par naidu,
Iekš viņas vēl sapņus mēs skaitām,
Tad lidosim eņģeļu kopā,
Lai mūžīgi paliktu kopā!

12:20

10.05.2026.

∞

#Zigurda_Teikmaņa_dzeja

#dzeja

#zigurdsteikmanis

#onozerōomni

#Kāvi

#dzejotnes

#zigis

onozeromni.com

△△△

Grāmatveidnes

Mēs dzirdējām eksaktus jēdzienus,
Kas nosaka dzīvības slēdzienu,
Uz virpas mēs salikām lineālus,
Kam atmodas veikums ir minerāls.
Uz tieksmi pēc modernām vienībām
Mūs nesa ceļš pastarpus dievībām,
Tad pieredze sakala raudzīto
Uz tekas, šīs paaudzes slaucītās.
Sens vēstījums atraka dambības
Iekš likteņa runas un kampības,
Tad publikas ūjas un celmlauzes
Drīz plauka kā rakstības cēlaudzes.
Mēs bijām kā Vezuvs un Nārnija,
Kad tendences ritmiku pārmija,
Tad, žonglējot vadauklu izbrīnu,
Bij' atnācis gaidītais izlīgums.
Caur kvantiem, kam mierpilna saķere,
Jau lidinās jaungadu raķete,
Mēs esam tās pasažier-talōni,
Kas laižas kā karstgaisa balōni.
Prom kosmosā laikrakstus taranē
No godības cēlušies varāni,
It viss, kas ir centrspriedzē kaldināts,
Pusotrā pusē ir galināts.
Kā schēmas plaikst mūžaudu kompresē,
Tā aerō-masas mūs kolektē,
Būt mirklī ik atbalss jau aģitē,
Kad mākoņi atspulgus kariķē.
Uz jaunvārdu gaismotām paletēm
Mēs skatuvi izdarām baletēm,
Un patiesmi zinām mēs caurīm-caur,

Kad prožektōrkūjos dej Mīnotaurš.
Vēl visu alkst iztirzāt saistpīrksti,
Kas meditācijā ir aizlikti,
Uz joka un rotaļas krustpunkta
Ir modernā ievirze uzlūgta.
Kur mērķpaušmes līdinās fuetē,
Mēs azartā spēlējam ruletes,
Uz priekšu! Ar biroju mērlentēm
Mēs pārmainām sēdekļus bārletēm.
Ar izsmeltību un grāciju
Mēs veidojam svabadu nāciju,
Un aerō-vīļņi mums talkā nāk,
Kad jāsmaida skaistāk un galvenāk.
Simt tūkstoš vēstuļu gand'rītu
Mēs laižam uz etnosu antīku,
Un algošnes līst pār šo archīvu,
Lai nepadarītu to pasīvu...

15:10

11.05.2026.

∞

#Zigurda_Teikmaņa_dzeja

#dzeja

#zigurdsteikmanis

#onozerōomni

#Kāvi

#dzejotnes

#zigis

onozeromni.com

△△△

mīkrō- makrō-
skōpiski trōpiski
robustā humōrā
kopiskā jocībā
avangard-jēdzībā
slēdzībā mēdzībā
purenes plaukst

nanō- biō- neō-
secībā lecībā
metībā vedībā
termō- protō-
labdarē apdarē
sānpeldē gavotē
lillijas zied

etnō- technō- novō-
retrō- metrō-
skaldībā valdībā
šķaudībā baudībā
raudībā gaudībā
jaudībā ļautībā
apiņi aug

ekō- pirō- termō-
kvēlībā vēlībā
cēlībā jēlībā
mēlībā dēlībā
dzēlībā pēlībā
ģēlībā spēlībā
vīnstīgas briest

tera- fotō- motō-
liecībā priecībā
niecībā sliecībā
miedzībā ziedzībā
liedzībā spiedzībā
miecībā triecībā
jasmīni tvan

△△△

Mierāre

Uz momentu mirklību plūsmām,
Kas mierdevi jaunlaikos vērš,
Mēs aizmirstam visi par dūsmām,
Kad šodiena svētlaimi nērš.
Uz disciplīn-kurtajām vēdām,
Kam veiksmē jau izteiksmi pauž,
Mēs saceļam mīlu jau grēdām,
Lai viņa mums daiļradi auž.
Ik brīdis ir mieldots iekš svara,
Kas pūciņas vēsmās jau laiž,
Un vasara taču ir gaŗa,
Kad dvēsele lolota gaiš'.
Kad piedošān' izplatās ārē,
Kur mākoņi skaidrojas drīz,
Zied zelts uz tām debesu spārēm,
Kad svētību lietutiņš līst.
Ir sapnis šis lutināts delnās,
Kas rūpīgi arodu prot,
Kad dodamies brīvību pelnīt,

Ar mums sirdis cerību rod.
Viens miers ir un garīga gaita,
Kur atklājam palīga spar',
Kur saule sev stariņus raida,
Smaids atplaukst, tik dievīgs un klārs.
It visi mēs mācāmies mīlēt,
Kad auklētie graudiņi dīgst,
Kad krāsas mums gleznās sāk pilēt,
Iekš Vārda ik sajūta slīgst.
Kas bijis, to dievroka slauka,
Un šķīstīts ir atmodas lauks,
Un prieks arvien iekš acurauga
Mums dāvāts kā eņģelis draugs.
Tik skaista ir pasaule plašā,
It visu mēs atjaunojam
Un spogļojam dievībā pašā,
Kas dzirkstis šķīļ gaviļējam!
Mēs vēlamies lēnāka prāta,
Kas mīlu kā mīkliņu jauj,
Un aci, tik skaidri kas rāda,
Un kājas, kas baltbalti auj.
Reiz ticība uzvedīs kalnā,
Reiz miers mūžīgs līksmināsies,
Tad atbildes gūsim mēs psalmā,
Kas dziedās mums dvēs'lē paties'!

16:13

12.05.2026.

∞

#Zigurda_Teikmaņa_dzeja

#dzeja

#zigurdsteikmanis

#onozeroomni

#Kāvi

#dzejotnes

#zigis

onozeroomni.com

△△△

Sensacionalizācija

anti-cikliskā domāšanas paradigma
sigma racionalizētajos savvaļumos
recenzentu indukcijas pamattēze
ptolemajiskā fosfōra kristalizācijā

ġeneratōru patvaldes puritānismi
bižutērijas atvasinājumu semantikā
aizejošās proto-dinastijas animisms
sekularizācijas reizrēķina delegācijās

bon voyage! respektīvie respektablie
humōristu polarizācijas avantūrās
recidīvistu koloratūru vienharmōnijas
vietsēžu sinekdochās lūzumlīnijās

akmeņlaužu cēlmetālu indoeirōpieši
palīgmateriālu eksamināciju chromo-skōpā
barometru augstummaiņas signalizācijā
teō-svabado intrigu juvelier-metōdika

pamatkursu inkasācijas rēbus-ģenerālismi
reģionālo pagasttiesu pārstrukturizēšanā
izpildvaras aerō-horoscōpu indulģences
tasmānijas māniju fotō-attīstībā

ģeō-patalōģiju turbulenču akva-surdo-tulkōjumi
sirēn-izvēršanas sindrōmu pakalġdarinājumos
poli-mechāniskos ever-dopamīnijas radurakstos
invenciju melodramatismu akrobātikā

fanātismu retro-koalīciju manufaktūri
balans-veidņu sapieŗu laikmašīnu
trapeču funktier-birokrātisko caurlidojumu
efektīgā tendenciozitātes pravietojumā

anti-nabadzības skrupulōzie kriptō-valūtu
scholastikas infrastruktūras endo-sakarības
fulmināt-korrespondenču suverēnismu akcenti
neō-produktivitātes etnō-civilsistēmu ratifikācijā

18:18

12.05.2026.

∞

#Zigurda_Teikmaņa_dzeja

#dzeja

#zigurdsteikmanis

#onozerōomni

#Kāvi

#dzejotnes

#zigis

onozeroomni.com

△△△

Selekcionārisms

Aizpildes mūžmeti - dzenošies skrejceļi -
Atceres līdumi - aizlaiku dzinumi -
Satek iekš plūdvaļām, sameklē atlaismi,
Aizzied pa dzirnavām, atāķē tīklājus.

Pārdozes vinnesti - laimīgie apogi -
Laidošies tiešsvari - smaidīgie āliņģi -
Klājas pa tīrumiem, sējas kā labība,
Izpušķo ganības, izdzenā mākoņus.

Saulainās papeles - labdares pavēstes -
Mirdzuma priekdeves - entuziast-konfektes -
Lēkā pa zvaigznājiem, salaulā pretpōlus,
Nopucē zinības, saaužas skaņradē.

Smaragda cepures - ķiršsārtās vīnogas -
Taustiņu grimases - spožvilkmes apskāves -
Izpuļē galdautus, gludina pagultes,
Saliedē grupiņas, iemāca uzgleznot.

Tēlveidņu kambīzes - rindplauksmes lēdijas -
Češīras kaķenes - sidraba ūbeles -
Pasit ar spārniņiem, gaviļē zemledū,
Pārgrimē maskotnes, artik'lē laikrakstus.

Tapības skatlogi - rezumē akcepti -
Dōriskie dzidrumi - chrōniskie mandāti -
Kultivē misijas, pulcina mārītes,
Skandina tamtamus, rosina pastmarkas.

Lokveida frizūras - virsskaņas varvīksnes -
Rituālu liesmiņas - eņģeļu klarnetes -
Diskutē koncertus, izlīmē spoguļus,
Verbāli sasaucas, klusumā krāsojas.

Maiņstrāvas madāmas - zeltītās karietes -
Satelīt-antenas - raidviļņu braucējas -
Izmargo mūžību, atstaro sirdsdziesmu,
Apsedlo delfīnus, atminas pirmssakni.

16:07

13.05.2026.

∞

#Zigurda_Teikmaņa_dzeja

#dzeja
#zigurdsteikmanis
#onozeroomni
#Kāvi
#dzejotnes
#zigis

onozeroomni.com

△△△

Par mums

Mēs ceram. Mēs lidojam augstu,
Kur sauli var satvert ar plaukstu,
Un tevīm es līdzī tur plaukstu.

Mēs jaužam. Viss mistērisks šķietas,
Kad mīksta top sirds, kas bij' cieta;
Mums vērsies vēl dižākas lietas.

Mēs mīlam. Un pārmainās meti,
Kas bija tik žilbstoši svēti,
Iekš viņiem ir sapņi mums sēti.

Mēs jūtam. Un jūtas iet tālu,
Lai nebūtu stingstošu salu,
Ko satriekt pret pasaules malu.

Mēs ticam. Un laime ir mūsu,
Kas atvērusies tik klusu,
Tā kuģo ar aerobusu.

Mēs mākam. Un māka mūs māca,
Bij' grūti, tā palīgā nāca,
Mūs kopā kā pīpenes vāca.

Mēs zinām. Šī ziņa ir vieda,
Kad kosmosu redzam mēs ziedam
No ausmas līdz nākamam rietam.

Mēs dvešam. Šī dvaša ir dzīva,
Kad akmens vairs nesten tik blīvi,
To mūžības dzirnas nu rīvē.

Mēs sāpam. Šīs sāpes ir skaistas,
Kad brīvības klajumos laistas,
Tās daļāk par zvaigznājiem laistās.

Mēsirstam. Nekad neaizmirstam
To mīlu, ko dāvājām šķirstam,
Lai viņsauli matītu dzirkstam.

Mēs plēnam. Tik dikti un lēnām,
Lai atdzimtu pasakā senā,
Kur lapas vējš rudenī dzenā.

Mēs dzirdam. Un saausām cirtas,
No gaismas kas pusnaktī šķirtas,
Kas griežas kā pārsliņas mirtē.

Mēs redzam. Un saskatām klaidu,
Kur ziedoņa smaršas vien skraida,
Tās debesīs ilgas mūs' raida.

Mēs alkstam. Jau alkas briest lielas,
Kad laternas liesmo uz ielas,
Mēs izmēžam vecajās mieles.

Mēs brīnam. Un brīnumi samilst
Kā Daugavas varenie sami,
Kā leģendu mālētie nami.

Mēs jožam. Un aizskrien mums gažām
Tā lolotā atvasara
No mūsu atmiņu bara.

Mēs laižam. Un aizlaižas strazdi,
Kam tuvi bij' dzimtajie krasti,
Nu viss, kas ir palicis, - stāsti.

Mēs ņemam. Un atņemam vārdi,
Un elpa vien pārtop tā tardō,
Kad debesis asinīs sārto.

Mēs dodam. Un atdodas vēji,
Kam mīļa šī rūgtenā dzeja,
Kam allaž ir mainīga seja.

Mēs dzimstam. No jauna lai celtos,
Lai valodu jaunu ar' smeltos
Visskaidrāko ūdeņu meldros.

Mēs esam. Lai paliktu tādi -
Vien iztēlē ieaicināti
Iekš mūžības virmas un prāta.

Mēs...

18:38

13.05.2026.

∞

#Zigurda_Teikmaņa_dzeja

#dzeja

#zigurdsteikmanis

#onozerōomni

#Kāvi

#dzejotnes

#zigis

onozeromni.com

△△△

Stāstiņš

Tā mūzika skanēja gaisā,
Kur infō jaun' laikmetu aizsāk,
Mēs zinājām vairāk kā vakar,
Cik dziļa būs aŗamā vaga.

Un vārdi tur krita kā graudi,
Kad gājām mēs apstākļus baudīt,
Pret ceļu, kad iztapsēts zālēm,
Nu šosejas ugunis vālē.

Uz bagāto kādību formām
Bij' radies kāds gludeklis dormants,
Mēs noplūcām sētsmietiem lapas -
Tas gluži aiz bērņības dabas.

Un katrs vārds bija no cita,
Tā bija vien gaismausmes rite,
Kad istaba pildījās svecēm,
Mums nācās vien tāļāki tecēt.

Vai svētki bij' īstenā sapnī,
Līdz debesīm auga vai apin's?
Mēs citādā izteiksmē kāpām,
Kad visumu pērlītē glābām.

Tai bezsāpju remdenā stīgā
Mums neparasts universs likās,
Mums vaidzēja dažādas krāsas,

Lai svinētu zvaigžņotas kāzas.

Viss ritums ir klondaikas bāze,
Kad nobraukta atmiņu trase,
Reiz dziedās ar' putni mums dārzā,
Kad liesmas beigs vasarā pārsalt.

Mēs ticējām dažveidīgu klāstiem,
Kas āres ar varvīksnēm pārstiepj,
Tur aizlēca truši un zaķi,
Kad ierēcās motōra zāģis.

Bet mums bija galdauts no rasas,
Kad valodas kļuva par asu,
Mēs uzcēlām pagalma vidū
Sev mūžības pajumti citu.

14:37

15.05.2026.

∞

#Zigurda_Teikmaņa_dzeja

#dzeja

#zigurdsteikmanis

#onozerōomni

#Kāvi

#dzejotnes

#zigis

onozeroomni.com

△△△

Oga

Aiz nākamā līkuma ieloka
Aug sārtvaidze saldākā lieloga,
Kūst bālsis iekš viņas kā cukuri,
Kad krāšņākās drēbes ir mugurā.

To saldmi mēs sapnī reiz sajutām,
Kad tauriņu maršruti pajuka,
Un, ogu tad virpinot pirksteļos,
Drīz ģiedām, kā debesis dzirksteļo.

Caur blāzmu, kas remdēta saldumā,
Jau cēlāmies mākoņu baltumā,
Ik skaņa, kas ogai bij' veltīta,
Bij' pirmdomas skārienu pelnīta.

Ar ieceņu svaidītām spēkradnēm,
Kad oga sev sārtumu riekšām ņem,
Mēs redzam, kā laiki mij gaidstāves,
Kas plaukušas pasauli aizstāvēt.

Un mirkliem bij' jāpaiet daudziem gan,
Lai jaustu mēs ogu, kur bites san,
Lai prastu mēs brīnīt un celsmināt
Ik stiebru, kas audzis ir ogai klāt.

Vai redzi šo ogu, kas šūpojas
Iekš mirkļa un mūžības staru ass?
Nekad mēs šo ogu ar' neplūksim,
Jo viņa par mums daudzi vairāk zin'.

Tā oga, kas augusi pilnībā,
Lai vasarai cauri kā pērle lās,
Lai greznojas puķes tai apkārt ar',
Ik zars, kas tās ēnu ar veldzi skaļ!

Un tad, kad nāks kustība ogvirzei,
Lai protam no jauna to vējos sveikt,
Tā oga, kas neplūkta gozēsies,
Mums laimi ap viņu reiz rozēs sies.

Tā oga ar sēkliņu viducī
Spēs vairāk par mežu mums pasacīt,
Acs veģas, un dvēsele ogā mirdz,
Un viņai ir mūsu visskaistākā sirds.

12:52

16.05.2026.

∞

#Zigurda_Teikmaņa_dzeja

#dzeja

#zigurdsteikmanis

#onozerōomni

#Kāvi

#dzejotnes

#zigis

onozeromni.com

△△△

Dzīvajā dzīvē

dzīvajā dzīvē
kur mijiedarbes spoguļkristāli griežas sevī
izdzēsto atmiņu atcerēšanās
punktuāli kā pēc ciparnīcas
izdala gaismu kvantu kalendāros

dzīvajā dzīvē
kur atskaņogrammas sintezē plusveida potzarus
neizbēgamības ekstātiskajā atōmbumbā
galda piederumi salikti
pēc juvelieriskas precizitātes

dzīvajā dzīvē
kur mirdzošas guaškrāsas gaisā veido meistarstiķus
pieneņu pūku sēkliņas izsvaidās
eksistenciālisma garšas kolīzijās
porcelāniskas nākamības labad

dzīvajā dzīvē
kur retrogrāfijas tripolarizē sēpiju uzmetumus
spontānas energō-apmaiņas rezultātā
pašpasludināti vārdi cirkulē
bezgalīgās elektrō-atspeļu žestikulācijās

dzīvajā dzīvē
kur profesionāli aviō-inženierī sapulcina ingredientus
ēdeniskākai labturības labbūtībai
pulksteņu vara sašņirkst pludmales smiltīs
kā paisuma diktētā ceremonijā

dzīvajā dzīvē
kur neskartas bērņības rindkopas ūjina aplausus
prožektōru gaismā izsviedrējas
ēnu un liesmu saspēles
sabiedrības teātra mūžsenajās vibrācijās

dzīvajā dzīvē
kur karuseļu rotaļas ieved elizejas laukos
lietuslāšu deju pretkustības šaltīs
dzimst mirguļojošas nanō-varbūtības
neatvairāmas inerces jundītas

dzīvajā dzīvē
kur dabas ritms materializējas taustāmos objektos
par vismazākajiem bērņiem kļūstot
kvantu kompjuēru ambiciōzās partikulas
fotonizējas dievišķos paradoksos

dzīvajā dzīvē
mūsu pārpasaulības galaktiskais vēriens
sapņo transcendentālu un neizsīkstošu maģiju
kas ļautu izplatīties varoņeposiem
katrā elpojošas dvasas stāvoklī

dzīvajā dzīvē
mēs paliekam par pulsējošām zvaigznēm
kas sinkrētiskā metafizikas enerģijā
nolīdzina uz fotō-kōpijām radušos kalnus
metanoias saviļņotā pārdzīvojumā

19:02

16.05.2026.

∞

#Zigurda_Teikmaņa_dzeja

#dzeja

#zigurdsteikmanis

#onozerōomni

#Kāvi

#dzejotnes

#zigis

onozeroomni.com

△△△

Plašsaziņa

Arhitektōniskie filtri, jaunmetālu dīdītāji,
Poli-mēru savvaldības, centrifūgu bīdītāji -
Ieslēdz šachmatāmu blici, uzvelk neōn-gaismas mīci,
Palaiž pašplūsmu pa straumi, lido dinozauriem līdzī.

Infrasarkans tālumtuvums, solfedžistu lacrimosa,
Fonogrammu fiktīvisms, suverenitātes dōza -
Traktē ģeō-polonēzes, aktivizē infō-frēzes,
Jurisprudencē mij faktus, strukturizē sirds-ģenēzes.

Vadmotīvu amfibrachijs, zoo-spektru aģentūra,
Topmodeļu partitūra, vārdsaucēju klaviatūra -
Klauvē ģipšus fonotēkā, renovē ikkatru ēku,
Pārjonizē attiecības, veļot vaļā diskotēku.

★★★

Turpinājums bekos...

★★★

20:20

18.05.2026.

∞

Zigurds Teikmanis - tagi

#Zigurda_Teikmaņa_dzeja

#dzeja

#zigurdsteikmanis

#onozeroomni

#Kāvi

#dzejotnes

#zigis

onozeroomni.com

△△△

Ziņa par miņas apziņu

Uz adatu paklāja margām
Skan dzīvūdens skalotais vargāns,
Plaukst rakstruļļi svinību aulā,
Kur cēlziedes eņģeļus laulā.
No zvaniem, kur ceļveži translē
To ziņu, ko nevar vairs apslēpt,
Mēs ceļamies jaudai un varai,
Ko risina mūžības arājs.
Ik gudrības sakne jau dzenas
Iekš psīchedēliskas vēnas,
Mirdz atmosfēriskie slāņi,
Kur aizbrauc sapņainie bāņi.
Mēs esam gan lieta, gan nihil,
Kad spēlē mums stouneņu vinils,
Ar atmiņu rotaļu gēnu
Ir paātrinājies tā lēnums.
Birst reptiļu asaras sniegā
Kā svētku un līksmību ieganst,
Cik reižu uz robežas stāvam,
Tik ļaujames mainīgām strāvām.
Kad šķietames naktssvecēs austam,
Viss gaiss rādās tveņams un taustāms,
Kad aizlido prombūtnu stepi,
Var sacīt, ka viss pārtop episks!
Sen mācījām sevi mēs pašus
Un pratām mēs ķermeņus pašūt,
Caur adatas aci uz kinō
Tad izlīdām ar Arlekinō.

Cik bija mums izlietnēs zvejots,
Tik raudāts bij', kaislīgi smejojot,
Cik uzvaru saldu bij' mutē,
Tik nebeidza skābeklis kutēt.

Tik gausi blāv vējstāves zenīts,
Kad kokā kaļ dabmīlis dzenīt's,
Ir izrunāts tirpstošais lērums,
Kas ir mūsu grāmatas vērumš.
Mēs allažīņ dejojām triō,
Lai uzmundrinātos con briō,
Tad toreiz mēs bijām tie dievi,
Kas sirmumu matos mīl ievīt.
Bet nu mūsu sirds atzīšanās
Peld pretskatu burbuļu vannās,
Lai augstākais 'es' tagad piedod
Par vīnspaidu, mūžībā lieto!

18:22

19.05.2026.

∞

#Zigurda_Teikmaņa_dzeja

#dzeja

#zigurdsteikmanis

#onozerōomni

#Kāvi

#dzejotnes

#zigis

onozeromni.com

△△△

Infōgrafika

Es redzēju laika līnijas,
Kas savā starpā cīnījās,
Caur mērību metu olektīm
Bij' kārtības desanti nolenkti.
No ūdeņu rumbām no nārstībām
Dots bija laiks likteņa svārstībām,
Cik aizmiga zvaigznāju armijas,
Tik mūži kā dziesmiņas pārmijās.
Un esi tu tik, cik tu tagad spēj,
Vai skaitīsies kādreiz vēl pagātnē?
Caur aužamo ratiņu numuriem
Vērpj apvāršņi gadlaikus kumuriem.
Un esi tu tik, cik vēl meži aug,

Cik līdzenums paceļas debesīs augsts,
Kur priedaines līgojas celsmīgi,
Tu atģied, cik mirkli šie dzelmīgi.
Es skatīju leģendas mākoņos,
Kur beigskanās nebija sākotņu,
Kur apcerīgs erelis lidoja
Un zvaigznes kā ugunis virmoja.
Pēc visa, kas nāvē bij' atmodies,
Es varēju pasacīt tikai paldies,
Kā ilgoju cerības īstenas,
Tā atnāca pasakas izsenas.
Mēs jaunajam laikmetam uzplaukām,
Kas tērpies bij' baltbaltā uzvalkā,
Vai mieru mēs atradām līdzsvarā?
Bij' noslēpums atsedzies virsvarā.
Vien sapnis mūs smaidīdams gaidīja,
Kad rezultāts uzvaras skaitīja,
Tam pērle bij' gozēta zīlītē,
Kad mezglī bij' šķelti sirds spīlītē.
Kad balsis visspulgākais mēness ņirb,
Jau debesis radiō-viļņos tirpst,
Iz kustības svētītās izaugsmes
Drīz atradām sevi mēs izsauksmēs.
Kur titānu dzemdētais artefakts?
Kur zibeņu gaismotā spozmes nakts?
Kur metamorfōze un ēteris?
Kur likteņa liesmota šķeteris?
Trauc kosmosā ilgkvēdes limuzīns,
Līst atskaņu dzejā vēl dzirkstošs vīns,
Pār kalniem vēl brīvību glābtie svin,
Un gars visu patiesāk allaž zin'.
Iz mantotās klondaikas vezuma
Dažs atgriežas pirmatnes greznumā,
Cits nojauc it visu, ko uzcēlis
Kā šautriņas mērķētais krustcelis.
Mēs vēstulē ielokām vārdus šos,
Kā ledus tie svētīsies atkušņos,
Nāks citādā spīdā tad vērtības
Iekš mūžīgā skatiena vērtības.

14:01

21.05.2026.

∞

#Zigurda_Teikmaņa_dzeja

#dzeja

#zigurdsteikmanis

#onozerōomni

#Kāvi

#dzejotnes

#zigis

onozeromni.com

△△△

Nanograms

Kur stādinās domas ar ceļrāžu kodeksu,
Klasiskais pantmērs jau griežas iekš vorteksu,
Pastmarku uzlīmju daudzskaita virzuļi
Ir mūsu svētbiržu lapotņu birzuļi.
Krājbankas kontos un uzdrīkstes cenrādī
Mācāmies izsekot pēdmijas ēndalī,
Katra no atskaņu pulka un vadienas
Iztirzā atklāsmes ikkatrā gaddienā.
Sarakšķu tieksmes un saaugšnes prīmulas
Uzglezno atmatas sirmākais zīmulis,
Prātvēder-gēnos un antīkā lōzungā
Sirds mūsu savilksmes vāļītēm nobungā.
Eksaktās jomas un galveņu cipari
Ir mūsu nākotnes spraigākie rīmdaři,
Cilājot mākoņus, vietzinis Atmosfērs
Laimdotas caurvilkmes uzstājot jaunā sveŗ.
Novirzot vārdus uz esenču cēlgāzi,
Spārnos drīz paceļas lielākie grēkāži,
Vinnējot prāvas un pārrakstot vēsturi,
Elektrō-gaismās dzirkst sidraba noŗtuŗi.
Kas bija līcis mums izjokot Humōru,
Mantojot gammās visdīvāko rumōru?
Varbūt tas rupōrs, ko stīvina gludekļi,
Aizies drīz dejās, ko ūjina budēļi!
Neba nu sastatnes prestiŗā mansardā
Kalkulēs seriālus zinātņu absurdā;
Neba nu pelaŗķu poltergeist-medības
Aizlidos mistikas dzemdētās vedībās.
Esam ar Tutanchamōnu mēs draudzībā,
Tālab ar' nākas ar viņu iet raudzībās,
Delikatesēs, ko gatavo ķirzakas,
Allaŗ visgardākās sarunas aizsākas.
Robustie lirismi, ralliju zemteksti -
Visam ir jānotiek īsteni perfekti,
Pārvalu mantijas, ŗķīvīŗu marŗruti
Kļuvuŗi dvēselē durstoŗi akūti.
Pārradot vārdkopas frazēmu sintaksē,
Iespējams kvantus, to daļiņas izārstēt,
Tikai pie apgaismes prātības tikŗanas

Promceļā laidīsies migšanas īgšanas.
Ceļu, jel ceļu! To dodiet, to padodiet!
Tagad ir dzimuši cēlsiržu arodi,
Laikā, kad idejas vilņojas debešos,
Jāpasniedz etapi trīspadsmit mēnešos.
Zināsim skaitli un pratīsim zinātni
Mirklī, kas atjauno vecvārdu tirādi,
Izrakstot gudrību dziesmotās vācelēs,
Izcilu valdību eņģeļi savēlēs.
Vai tie ir likumi, vai tie ir tikumi -
Vai tie ir dižākie gadsimta sīkumi,
Sastādot vārdnīcas adatas asumā,
Neies pat zudība miršanas mazumā.
Aspektu grāfijās, vīziju mafijās
Pulkiem aug litrāžā brokastu kafijas,
Maģijas paušanā, kristālu laušanā
Iestiepjās tachiōnu iedvesmas aušana...

18:51

21.05.2026.

∞

#Zigurda_Teikmaņa_dzeja

#dzeja

#zigurdsteikmanis

#onozerōomni

#Kāvi

#dzejotnes

#zigis

onozeromni.com

△△△

Mūžinatōrija

Mēs atklājām uguni pulksten divpadsmitos,
Marķējām kvēlradni, kas izsistos eksistencē.
Mūsu alkas bija iesvilinātas deniņos -
Alkas, kas kristāla traukos laistījās bēniņos.

Kad satumsa un gaismekļi lieldināja savu sidrabu,
Mēs sacentāmies ar savu pirmismūžības iedabu,
Rakstu ruļļos dziesminātās maņu pārteces
Pergamentā gravēja kāds apsūnojis mecenāts:

«Mēs esam tur, kur beigas un sākums ir viens un tas pats,
Kur aizmetamās lietas atgriežas kā bumerangs...»
Viss bija zeltīts mūsu pagātnes šalkās,

Tikai paradīzes vējos mūs dzenāja neciešamas alkas.

Tad vērojām, kā likteņi sarakstās paši,
Kā viss notiek pats no sevis,
Kā zobratu eļļainos joprojām griež tā pati mašīna
Un sirmo mūsu mātes un tēvi.

Mēs gribējām visu atdot likteņa varā,
Lai laimes ceļš arvien būtu darāms,
Lai ejamās tekas varbūt tik ātri neaizaugtu,
Kad mūs kāds atpakaļ sauktu!

Mēs atklājām savu dvašu pulksten trīspadsmitos,
Tā piederēja tikai mums vien,
Kad matījām, kā zirnekļi tīklus sien,
Drīz pēkšņi atradāmies laikmetos citos.

Mūs aiznesa prom vēja daba,
Prom no dzimtenes un kapa,
Kalnā gaviļēja trīs dziedātājputni,
Kad kļuvām par spokainām būtnēm...

Vēl reizi mēs pacelām tintnīcu no apsūbējuša galda,
Lai pasaule atkal taptu balta,
Kā dīvainā transā mūs iesvētīja gaismas kūlis,
Kas bija kails uz parketa gūlies.

Varēja domāt, ka smeldze sevi atdos, atgriežoties debesīs,
Ka pagātnes logs mainīsies un pie visām miesām drebēs šķīsts,
Bet mūs lenca un lenca kāda uzasināta skaņa,
Atšifrējot nākamības ēteriskās maņas...

19:29

21.05.2026.

∞

#Zigurda_Teikmaņa_dzeja

#dzeja

#zigurdsteikmanis

#onozeroomni

#Kāvi

#dzejotnes

#zigis

onozeroomni.com

△△△

Nõmen Novum

Popularitātes labad
Katra diena bija sabats,
Attiecīgas sabūšanas
Plūda brīves dabūšanā.
Noformētie dokumenti
Bija sasieti ar lenti,
Informātu kataklizmas
Izšāvās no dardedž-prizmas.
Mirusie bij' visai dzīvi,
Sarunājot mēlē līvu,
Filigrānie endoskopi
Žirga Vidusjūras trōpos.
Tradīciju mantinieki
Uzpasēja dārgus niekus,
Tas bij' aukstā laika iekurs,
Par to parūpējās čiekurs.
Tāļi siržu zemes pukstos
Dzīvlinijas sevi krusto,
Graudšķilšanas memoriju
Sēklas tika liktas rijā.
Saturns savā laika gribā
Dzēsa visas pārestības,
Katrai planētai bij' vaļa
Palaist savu gaitu vaļā.
Lūzumpunktu pirkstu danči
Kūpināja pērno gandžu,
Iedarbīgā līmju skābē
Norima drīz visas sāpes.
Tur, iekš pasaulītes nabas,
Viss bij' sniegts no mātes dabas,
Augot leknām vīna stīgām,
Lemts bij' palikt labestīgam.
Aizlaižoties parafrāzēs,
Dzīvais ūdens liets bij' glāzēs,
Un, kad laiks bij' pastarballei,
Ceļš dots tika zvaigžņu tālei!

12:27

22.05.2026.

∞

#Zigurda_Teikmaņa_dzeja

#dzeja

#zigurdsteikmanis

#onozerōomni

#Kāvi

#dzejotnes

#zigis

onozeromni.com

△△△

Atōmenerģija

Dabiskie procesi kalnāju sprediķos
Svilina atskārsmes mežāju mediķos,
Arī mēs esam no Vārda un grimases,
Trejjūga kaltā un zvaigžņotās izlases.
Nemi un raksti par brīnumu līzingu
Kredītu kartēs, kas pulcina nīlzirgus,
Nemi un sludini straujtecēs kanālus,
Nebūs vairs kājminim izlokšņu banālu.
Labajā uzvarā ticīgie bandīti
Augstajos krēslos uz virsvaru kandidē,
Zaļumotāji un sekvenču moduļi,
Pārdzenot rindstarpas, peldas kā omuļi.
Efektu gandrības pārceltā izrunā
Elpu velk tikai vairs mūžīgā cezūra,
Uzmostot frāzēm, kam burtiskas nozīmes,
Darinās dzejībās veidotas koprīmes.
Interfeis-spektri un vadīklu grozīklas
Saliek pa jaunceljiem dzintara mozaīkas,
Lēndares gaitā un pretmetu orķestros
Krāsšķiedes salīgsme pulsējas oestros.
Garteksmes plūšanas arodu tendences
Izkaisās vējvilkmes mākoņu demencēs,
Smadzeņu izpratnes funkciju cēloņi
Uzkarst kā vasaras sirdsdziņu sveloņi.
Prātgammu gramofon-eklipšu svaidījums
Norīt pa TV kā panorām-raidījums,
Miercenas iedaļu faktiskais rādījums
Ir tikai blanšētas esības gadījums.
Pāri pār simbōlu valdošo areālu
Gaisma ziež starojumu, acī pārreālu,
Izpratnes spontānā vieduma niansē
Apstākļi raibraibas jokvielas ieamzē.

17:17

22.05.2026.

∞

#Zigurda_Teikmaņa_dzeja

#dzeja

#zigurdsteikmanis

#onozeromni

#Kāvi

#dzejotnes

#zigis

onozeromni.com

△△△

Brīvpieēja

Caur postmodernismu mūž`veco,
Riet saule, aiz kosmosa lecot,
Ir treji tās šāviņu gaudi,
Kad elektrizējas to jauda.
Un vienumēr turpinās stāsti,
No troņa kas sendienās gāzti,
Kas gudrs, tas dzīvību atrod,
Kad ieslēdzis kustību ātro.
Un tie, kas arvien manto zemi,
Vēl domā, kā parītdien nemirt,
Bet tie, kas jau izvēlas nāvi,
Drīz bauda, cik spilgti ir kāvi.
Jauns spriedums ir rētās mums spiedies,
Lai zinātu mēs, kurpu tiekies,
Drīz publicists vaļā vērs ruļļus,
Kas vietoti statiski guļus.
No vārdstaru lomām un modēm
Kāds darina rītsvārkus lodēm,
Cits paraksta autōpilotā
Ik sfēru, kas bikstīta kōdā.
Mēs esam tie unificētie,
Kas domā, kur nākotnē sēties,
Zem apziņas mītošie vaļi,
Kas allaž grib dzīvot tik zaļi.
Kas sarakstīs stāstus mums daiļus,
Kas liktu mums peldēt bez bailu?
Mēs darbības viducī mītam
No ausmas līdz zvaigžņotam svīdam.
Un emotikōni tik mijas
It visā, kas sirdī mums bija,
No krēslas līdz vakara rietam
Mēs salikti bijām pa vietām.
Šai kustībai nava tās gala,
To sensenis dievi tā kala,
Lai mūžīgi tēju mēs strebtu,
Kad ciemos ir atnācis Neptūns.
Caur retroskōp-filēto blūzu
Jau laižamies dziļāk vēl mūsos,
Uz jaunrades teātra sliekšņa

Mūs sagaida zīdtērpta viešņa.
Kur sasaucas putni un balsis,
Mums dejojams vēl ir kāds valsis,
Tai vietā, kas sapņos mums sniegta,
Nav brīvpieceja sirdij liegta.

16:29

23.05.2026.

∞

#Zigurda_Teikmaņa_dzeja

#dzeja

#zigurdsteikmanis

#onozerōomni

#Kāvi

#dzejotnes

#zigis

onozeromni.com

△△△

Palsā ainava

Noklusdamas vārdu šaltis
Gāja dzirnakmeņos malties,
Ielādējās ceļš, kur gāji,
Laiks bij' griezeniski stājies.

★★★

Mēs gribējām trejas šo atskatu vārsma,
Kas savītos rēnā un valganā glāsmā,
Kur tecēja ideju ētera slānis,
Mēs neviļus bijām tam gājuši sānis.

Kur radība dziesmojās augstajos kalnos,
Mēs birzuši sevi drīz bijām nakts pelnos,
Uz nogurtas takas tur ziedēja pienes,
Kas prata vēl saulstarus dvēselē ienest.

Jau noliecās smilgas virs debesu domiem,
Un likteņu upe tur vizēja jomiem,
Kāds marmūra vārtus tur mākoņos vēra
Un teica - tie vedīšot citādā ērā.

Virš mežāja sirmā, kur pacēlās ceres,
Vien lietūs iekš sevis sav' patību tērē,
Tās sidraba lāses, kas retumis krita,

Bij' vēstneses dzidras no laikmeta cita.

Kāds glāstīja mākoņu astrus kā arpas,
Tur ielijām iekšā mēs stīgotās starpās,
Un debeši šķītās kā gleznoti sarmā,
Kad minējām dzejas, kam pirmsmetu dharma.

Tās vēsmas, ko deniņos jutām kā žūžas,
Vai gaidījuši bijām it visu mūžu?
Ik skatiens, kas pavērās astrālai redzei,
Bij' ūdeņu kritumu karstgalvis lēcējs.

Un lēnām mēs saplūdām itin ar visu,
Tad pieredzējām kādu samaņu drīzu:
Kur dzirkstīja dievišķā atspulga pulsi,
Jau ģiedām - tur mierā jau dvēsele gulsies.

18:16

23.05.2026.

∞

#Zigurda_Teikmaņa_dzeja

#dzeja

#zigurdsteikmanis

#onozeroomni

#Kāvi

#dzejotnes

#zigis

onozeroomni.com

△△△

Spārnese

Caur trejmūžu izvērstu trauksmi,
Kas sankcionē sendienu plauksmi,
Viss ēters drīz pašaujas vaļā,
Kad skaidrots tas elektrō-baļļā.
Ar vizmas un spilgtuma burām
Mēs peldam pa zibeņu jūrām,
Vēl meklējot mieru un pūtu,
Par garu kad ķermenis kļūtu.
Bet vējiem ir citāda daba,
Kad vilņojas mežāju lapas,
Tad gūstam mēs sirdspārliecību,
Ko aplikt kā oreōla stīpu.
Caur emōcij-vēdekļu gammām
Mēs plešamies sajūtām rāmām,

Kad atņemtas sāpes, to dzīslas,
Caur tagadni brīvība izlās.
Kad otrādi pasaule griežas,
Mums asaras actiņās riešas,
Jo mūžiem reiz jāpāriet projām,
Kaut mīlam mēs tos vēl joprojām.
Kāds tukšumu mūsos vēl pilda
Ar jūsmu, kas sirdstelpu silda,
Kad šodiena atkal ir galā,
Mēs iemiegam sapņotnē tālā.
Vai virnojums būs tas, vai zaiga,
Kas ievīsta pēlī mūs maigā?
Vai atdusa būs tā, vai miegi,
Kas mierina valgi un liegi?
Sen klususi rūpīgnā daina,
Kāds smeldzi pret nopūtu maina,
Vai atmoda būs tā, vai rosme,
Kas ievedīs zvaigžņotā spozmē?
Caur trejmūžu pasaku tēliem
Ir nācis kāds brīnumains cēliens,
No jauna mēs atrodam soļus,
Kam pulka ir debesu zoļu.
Tās mākoņos skanēs kā atbalss,
Kas mūžības noslēpum' atkals,
Kad spārni it visiem būs doti,
Mēs mīlēsim ļoti - tik ļoti!

19:12

24.05.2026.

∞

#Zigurda_Teikmaņa_dzeja

#dzeja

#zigurdsteikmanis

#onozeroomni

#Kāvi

#dzejotnes

#zigis

onozeroomni.com

△△△

Spole

Mēs pārmijām etapus apgrieztai galoksnei,
Iedevām jaundziesmu krāšņākai vālodzei,
Izlīdzinājām ik podesta funkciju
Pjēdestāl-virzē uz kvēlāko tuvciņu.

Vārdi šie skanēja duravu kladzoņā,
Ventīļu grīstēs un vilcienu kaucoņā,
Ekspertu viedoklis retrospekt-ārijā
Gudrību pulksteņu mūžmetiem darīja.
Uzplauka ceriņi ganību vārtstajos,
Tie mūsu ilgas pēc brīvības atstaro,
Sarakstes līgumu līzingu suverēns
Kļuvis tik mistiski, drastiski aerogēns.
Spēlīņu vārdnīcu rakstveida pavēstes
Spoguļo skatlogu mirdzuma aplēses,
Sinekdoch-prātos un aizlūgum-terāsēs
Aizdevum-termiņus sinedrijs pretrasē.
Efekts un prefekts ir draugi šai raidlūgā,
Kamēr ir viedoklis antīkām aizsugām,
Nejaušas kārtības lōzingu motīvi
Izaug no zemes kā nošturu statīvi.
Akciju biržvaldes sensācij-trofejas
Vijas caur procesiem gluži kā efejas,
Iekšējo daudzskaldņu dižģeometrija
Savietņu loksnēs birst laiktelpas etvijā.
Pārbīdņu žurnālu tendenču bilances
Izplāno lasāmās vielmaiņas sintakses,
Mantoto ūniju lidmobīl-zobratī
Pārkausē metālus spārnotiem domkratiem.
Purītāņu-grāmatu lappušu rādītājs
Zīmē to vietu, kur atrodas Radītājs,
Lāse pret okeānu sacenšas lielumā,
Maize un sviests - savas patības biežumā.
Mandātu frakciju dzimtsburtu kultūra
Ieceļo zvaigžņotā portālu futūrā,
Peizāžu atļaujas hipodrōm-orbītā
Veselu mēru gūst gleznturē morbidā.

13:20

25.05.2026.

∞

#Zigurda_Teikmaņa_dzeja

#dzeja

#zigurdsteikmanis

#onozerōomni

#Kāvi

#dzejotnes

#zigis

onozeromni.com

△△△

Pārmaiņu klintis

Izdzēstais pirmrindnieks atgūtā samaņā
Pavada dzīvi nu stiegrotā saskaņā,
Fantōmu burti, uz smilgas kas eksistē,
Vējdabas auru pa lāgiem vēl rezistē.

Censoņi mākoņi sirdsdēklas kurtumos
Sasēj pa debesīm īsceļu gudrumus,
Bezsvara telpā un laimdotās niansēs
Atceļu domtīkli smadzenes izmasē.

Augstākās čakras un vienotā grimase
Ir mūsu valdības tīrākā izlase,
Nepadevīgākās čiekuru kārtņības
Sasulo ogās kā lāsmainas sārtnības.

Šaurajā mēlē un zobkopas faktūrā
Šķēlušies ievadi stabuļu traktūrā,
Pārvadnīgs tieciens kā alkas pēc visuma
Salaulā burtzīmes dievišķā izrunā.

Skrajpantu vāceļu šachmatu izspēle
Iztēles krustceles savēlē izvēlē,
Jokvārsmu jēgtures ambīcij-teātris
Notur aiz matiem vien pievilktu plejādi.

Daudznozīmīgākie kamiešu nesēji
Saraksta slavenas attieksmju esejas,
Mīldotā gammā un kapakmeņgruvešos
Tagad viss nullfāzes kabatai uzražots.

Putniem ir ligzdas, un zirnekļiem - tīmekļi,
Tautai ir dziesmas, bet dieviem - vien zīmekļi,
Universs pulsē, tas šaujas un līdzsvaro,
Visu no jauna gan sākot, gan izdarot.

Precedents sīvais. Daudz guru ir dzimuši
Apcirkņu plaujā, kad vēji ir rimuši,
Atlaižot esmi tās dabiskā ritumā,
Esam mēs sējušies tiešcentra vidumā.

Strādnieks ir cienīgs gan algas, gan amata,
Tālab nekad nebūs beigta šī grāmata,
Bagātas celsmes un pozitrōn-skatuves
Ievedīs mūs Eldoradō zelt-raktuvēs!

25.05.2026.

∞

#Zigurda_Teikmaņa_dzeja

#dzeja

#zigurdsteikmanis

#onozerōomni

#Kāvi

#dzejotnes

#zigis

onozeromni.com

△△△

Gaviļrīts

Uz trejviru slēģiem un sānceljiem
Iet trijstūra rombs stūrīem apaļiem,
Kā izturot tērauda spiedienu,
Es žilbstošu pasauli iecienu.
Kur sinestēzijas jau dzidrinās,
Viss debesjums dzīvplūsmā mitrinās,
Pa likteņa vārtiem iekš' ieejā
Mēs nonākam tauriņu ielejā.
Te acij nost pagātni notraušam
Un ceriņu zaru sev nolaužam,
Tik, atlaižot esības grožus, spēj
Drīz nomierināties ik naskākais vējš.
Caur pilienu nektāra, debess ko rieš,
Sev jaunības labību universs griež,
Tik, palaižot tauriņus svabadībā,
Mēs ieraugām dievišķas sakarības.
Kur dzīvūdens upes plūst plašumā,
Mēs lunkani topam tur ašumā,
Ka izliekties varam mēs līkločos,
Kad mantojam cēlgribas ieročus.
Kad piepildīts ir ilgu kveldējums,
Top atspirdzinošs vārdu peldējums,
Un burbuļu straumēm mēs plūstam līdz'
Tai laimīgā stilā, kas mīlībai tic.
Kad maņas ar līksmi nāk gaviļēt,
Sāk acis drīz ainavas sabildēt,
Kas krāšņas ir saulē, tās spīdumā,
Ko svētījam brīvpausmes ritumā.
Kad mirklis ir pagājis pasmaidot,
Drīz dvēsele atbalsi sagaida:
Tā vēstī par mieru, kas mūžīgs ir,
Kur vienīgi svētlaimes ainas dzirkst.

Vai mažōrs, vai minōrs - tā mūsu daļ',
Kad vasaras sirdī ir mūžam zaļš,
Es izvēlos draudzīgu būtību,
Lai īstenotu Dieva sūtību.
Jau dzīvībā puto šīs vārsmiņas,
Kas izdīgst no auglīgas apziņas,
Jau ir šis pa ceļam! Nāc dziedmot līdz',
Lai aust visā pasaulē gaviļrīts!

18:27

26.05.2026.

∞

#Zigurda_Teikmaņa_dzeja

#dzeja

#zigurdsteikmanis

#onozerōomni

#Kāvi

#dzejotnes

#zigis

onozeroomni.com

△△△

Sirmās dziesmas

Pār plaukstošo tuksnešu tērcēm,
Kur mārītēm punktiņi tiek,
Ir atnācis smilškāpas mērcēt
Tas lietūs, kas pasapņot liek.

Kur miera vējš debesis krāso
Tais paletēs brīnišķīgās,
Mēs aizmirstam likteni aso,
Kad redzam, cik universs mazs.

Pār tulpu un magoņu ziediem
Jau gaisma sav's vaiņagus vērpj,
Cik labi! Te visa mums pietiek,
Iekš puķēm mūs dieviņš pats ģērbj!

Kā mākoņi caurstaro gaismu,
Kad daba pēc ziemoņēm most,
Tā neba no mīlas mums aizmukt,
Kad bēdas ir paņemtas nost.

Caur plaukstošo atmiņu vāliem,
Kur spožums ir pagātnes spulgs,

Mēs peldam pa ūdeņiem tāliem,
Kas dziedot mums dvēselē guldz.

Mēs rakstām šo mieru visapkārt,
Kā grozu to pinam arvien,
Ko līdzī mēs paņemsim kapā?
Prom gadi un mūžmeti skrien.

Vai tversim vēl dzejnieka spalvu,
Lai pēdējo vārsmu nudien
Vēl raudzītu lapā kā balvu
Par cīņu, kas atmiņas sien?

Vissenākie mūži būs riņķī,
Tie aizlīgos, dziedādami
Tās likteņa svaidītās ziņģes,
Kas katram vēl dvēselē ir.

Caur ziņu, kas izfrāzēs dvašu,
Mēs pagriezīsimies uz ass,
Lai baudītu no laimes ražas,
Kad cits nebūs pāri nekas.

Lai sapņi vēl vada mūs dziesmā,
Lai pasaule atelpu gūst,
Tad mūžības apziņas liesmā
Mums brīve reiz mantota būs!

20:37

26.05.2026.

∞

#Zigurda_Teikmaņa_dzeja

#dzeja

#zigurdsteikmanis

#onozerōomni

#Kāvi

#dzejotnes

#zigis

onozeromni.com

△△△

Arī šis paies

Arī šis paies. Tu redzēsi, dzirdēsi,
Pāri šim kosmam kā eņģelis virdzēsi,
Ceļosi jauncelā brīnumu manēžā,

Serpentīnterašu mirdzuma arēnā.

Arī šis paies. Viss spontāni mainīsies,
Putni pār sirreāl-okeāniem laidīsies,
Atklāsmju absolvents būs iekš kūriju,
Sarokojoties ar saulstaru žūriju.

Arī šis paies. Tu laimi sev izkalsi,
Veidojot spožumu debesu izlasi,
Sastāsies mirklī pa pelcēm kā ūdeņi,
Sagaidīs ziemā visspilgtākie puteņi.

Arī šis paies. Tu zināsi pilnīgi,
Atkal kad apgērbsies gaismēnās stilīgi,
Atgriežoties no šīs pasaules gājumiem,
Acis tu atvērsi dievišķiem klajumiem.

Arī šis paies. Būs svētki un klusumi,
Pārscrienot bailēm un slepeniem mulsumiem,
Pārcelsies kalni, kāps jaunības vīnstīgas,
Bēdām un nelaimēm pasakās izsīkstot.

Arī šis paies un nenāks vairs atpakaļ,
Kamēr vien likteņu dzirnas vēl sapņus maļ,
Debesīm sirmām būs prom jāaizritinās,
Poēzijvārdi kur svētījot mitinās.

Arī šis paies un vairs neatgriezīsies,
Zāle un sūnas uz ceļiem kad viesīsies,
Mākoņus vēji kā fantōmus izdeldēs,
Mīlestība kad no mūžības izpeldēs.

14:32

27.05.2026.

∞

#Zigurda_Teikmaņa_dzeja

#dzeja

#zigurdsteikmanis

#onozerōomni

#Kāvi

#dzejotnes

#zigis

onozeroomni.com

△△△

Informantūra

visuresmes ģeniāluma pozicionēšana
laikmūžības virtojuma ekselentumā
atrisina destrukcijas tēlmācību

puritāņu katakombu virsdiriģentūra
atšifrēto nāciju delegācijās
slīpē kvarca mehānismus

sapņestelļu atradeņu pōli
didaktiskos triecienvēda subžanros
sadedzina cinisma ciņus

eksaltācijas ātrsleīžu krustojumi
kamīnzāļu tektōniskajos maršrutos
šķetina saules pinumus

mītiskais atslēgtuŗu salīgums
vārddares pazīšanās ceļā
uzbuŗ netradicionālas protoformas

augšuplāžu mākslīgais dabiskums
natūrfilosōfijas apcirkņu reprodukcijās
kaldina ģeofizikas substrātus

reducējamā pirmskosmosa sakne
trigonometriski rasētā ērģelpunktā
sasveŗ intuitīvas demogrāfijas

miniatūru racionalizētie testamenti
rindstarpu programmatūras dispečeros
niansē atmosfēriskus komponentus

terraformācijas satelītu orbīta
lāzerstaru patentētā elektrōnikā
translē akreditīvas resurrēkcijas

16:49

27.05.2026.

∞

#Zigurda_Teikmaņa_dzeja

#dzeja

#zigurdsteikmanis

#onozerōomni

#Kāvi

#dzejotnes

#zigis

△△△

Miergaita

Starp krikšu un daļiņu gaudiem,
Starp pusnakts un rītausmas autiem
Iet dzīvības izvērstā gaita,
Kas, uzplaukstot ziediem, vien smaida.

Mēs esam no rasas un lāsēm,
No krusas un lietavu gāzēm,
Kad mēnesnīca spīd'ļo zaros,
Mēs dejojām šais svētvakaros.

No antīkas liepziedu smaršas,
No vīnsalda dzēriena garšas
Mēs vijamies debesīs skaidrās,
Kur zvaigžņbērni griezdamies skraida.

Mēs esam no svabado bara,
Kur briest laiku labības skaras,
Kad ziedlapas virpuļo vēsmā,
Daudz tuvāk pie esības esam.

Cik tīkami spēlējas flauta!
Cik diža ir sirdsčuksta jauda!
Kad atveram atmodas vārtus,
Uz reizi mēs zinām tās vārdus.

Kad ceļojums met pastarloku,
Mums prātā kāds liek jestrus jokus,
Ar laimi mēs atbildam mūzām,
Kas mīlību dāvina klusām.

Kad atminam labo ar smaidu,
Tad prieks mūsos dzirkst nesaskaitāms,
Mēs uzceļam sapņotu namu,
Kur mūžīgi mājo svēts rāmums.

18:58

27.05.2026.

∞

#Zigurda_Teikmaņa_dzeja

#dzeja

#zigurdsteikmanis

#onozeromni

#Kāvi
#dzejotnes
#zigis

onozeroomni.com

△△△

Mīļdaina

Arvien izaudz manī kā lillija rōzā,
Vēl kamēr šī zeme kā lindraki grozās,
Mūs apsveic jau saule ar žilbstošu elpu,
Ar gaismu kad piepildās pasaules telpa.

Ar baltbaltu krāsu jau gaviļē putni,
Ar dzidrākiem avotiem piepildās gultnes,
Mēs stiprumu atrodam ozola mizā,
Kad dievietes savij sev saulstaru bizes.

No ceriņu nektāra apreibst jau vēji,
Kad krustsolī samijas dejsolī treji,
Plašs dziļums ar' piemīt jau dvēselēm mūsu,
Un brīnišķā mūzikā margojas klusums.

Jau mierīgos pantos zied atmiņas kopas,
Kad debesis sazīmē varvīkšņu lokus,
Jau ilgās mēs atjaužam sirdsstāvju daiņu,
Kad vērojam gadlaiku dvašu un maiņu.

Mūs itin kā pietur kāds skats pasakainais,
Kas mīlību piešķir ik teiksmainai aīnai,
Mēs saskatāmies savas rūpības glāstos,
Lai iegrimtu dziļi tik sapņainos stāstos.

Arvien izaudz manī kā laimības jausma,
Kad nākusi pirmā, tā daiļākā ausma,
Mēs satuvināmies kā skūpstam, kā čukstam
Un sajūtam sirdi tik svabadi pukstam!

Tu esi ar mani, ar tevi es esmu,
Ak, mīlam ar ķiršziedu brīvajo dvesmu!
Kad aizveram acis, lai būtu šē ilgāk,
Jau lidojam mākoņu pamalē zilgā!

Tik klusu, tik klusu ir siltums šē dzimis -
Iekš sirds, kur vējš tāļējot prombūtnē rimis,
Kāds saldums ir ielijis dvēseles dzīlēs,

Tas teic - tava sirds manu mūžīgi mīlēs!

Un mīlēšu tevi ar mirkljiem, kas šurp nāk,
Lai vestu pa dārziem ar' tevi vien turpmāk,
Kur smaršos mums vēsmas no patiesām jūtām,
No cerību ziediem un maigākām pūtām...

20:24

28.05.2026.

∞

#Zigurda_Teikmaņa_dzeja

#dzeja

#zigurdsteikmanis

#onozeroomni

#Kāvi

#dzejotnes

#zigis

onozeroomni.com

△△△

Faktisko raksturu taktiskie plāksteņi
Faktūrā izmaina praktisko uztveri,
Kamēr vien sendienu stāstos krīt uzsvāri,
Likumi līdzina palodžu uzkarī.

Bezveida burti uz veļauklas raisīgas
Gatavo launagam debesis gaisīgas,
Bezskata vārdi kā plēnošas afišas
Garšo pēc vienreiz vien baudītas aličas.

Lēnrakstu trejplākšņi finieņu ceptuves
Iekodē zināmās aerō-lenktuvēs,
Vīrāku rūpnīcu skaidplašu dedzīklas
Producē mākslu tik jaunrastās redzībās.

Poligōn-scepteru kaislīgās kārtības
Ievada procentos mirklīgas sātības,
Laikvirzēs jēdzienu profesij-dzinumi
Atvasina katru saldsmuidru pinumu.

△△△

Transpozīcija

Rakstiskā gamma - viss veidots no vienumiem,
Saberzes šķīlsme - tu brīvs no šiem cietumiem,

Intelektskaidrotne - gluži kā piedziesme,
Burbuļu plaukšķis - un esi tu vienatnē.

Pārkāptais mūris - tu ieej iekš sirdstemplja,
Apgaismes cena - tā citāda izeja,
Rombveida orgāni - mozaīkstilā brauc,
Pušķotā seja - tu dievišķais aeronauts.

Tikai iekš vārdiem - šis sauklis ir pamatīgs,
Tikai ar gleznām - šai aurai tu tagadnīgs,
Ziemguļas alga - tā pārtece atkusnī,
Sasniegtie krasti - no tevis var atprasīt.

Plombīra nami - tu nomiris dzīvoji,
Datētās vīģes - tām kaŗogi plīvoja,
Mijmaiņas celsme - kas 'slēpumu dibinās?
Balances modulis - dvēsele zibinās.

Jaundares mobilis - alkas pēc mūžīgā,
Trapeču balets - tam likts visu kustināt,
Pārsauksmes šifrs - tu nemiri nāvībā,
Ūdens un mezglis - tu sveiks nepastāvībā.

Tālrāža skatlogi - reklāmas tarifi,
Apietie likumi - koraļļu pārrifi,
Nobrucinātība - smilšpirkstu statujas,
Izšūtā karte - vien vaļība Padujā.

Izdibinātība - referātatsauce,
Nodotais ZPD - melleņu ataudze,
Ārpuses lauztuves - rāmīšu pārdedzes,
Piepešais pestījums - eņģeles sārtaces.

Derību avoti - Noasa prāmītis,
Balasta skaitļojums - viedākās grāmatas,
Skeletu apģērbi - zeltkalnu monētas,
Debesu prēmijas - domas tev kronētas.

Devītais vilnis - tu atgriezies dārziņā,
Sacīkstēs neizšķirts - jālieto adžika,
Pistoles blīkšķis - tu sauļojies arēnā,
Pārtransponētība - putni dzied harēmā.

18:45

30.05.2026.

∞

#Zigurda_Teikmaņa_dzeja

#dzeja

#zigurdsteikmanis
#onozerōomni
#Kāvi
#dzejotnes
#zigis

onozeromni.com

△△△

Debesu portāli

Pēc gadiem kāds rakstu šo atradīs
Un jaunu sev cigareti no tā tīs,
Tad debesu portāli virināsies,
Pa kuņiem vien fantōmi lidināsies.

Mēs jaunjaunu patību mācāmies lēst,
Kad mākoņi zemi sāk staipīt un plest,
Pēc gadiem kāds eņģeļu tauri ies pūst,
Kad pasaulei piešķirts būs piepeši zust.

Caur debesu portāliem kājmiņi šļūc,
Un zvaigznes dzied korī, ka dimd katra rūts,
Ikvienā šai mirklī no jauna var sākt,
Kad div' saules zaigo un nava še nakts.

Pēc gadiem kāds mīklu šo atminēs, klau,
Un citu no bērņības savirknēs jau,
Mēs rakstīsim ne jau vien rakstības pēc,
Bet tālab, lai pildītos gaudiem mums klēts.

Kāds eņģeļu taurē būs iemanījies,
Kad trejādi mēneši augstumos skries,
Tad citāda pasaule kristālos mirks,
Kad valdīs vien tanī kāds brīvdabas cirks.

Mēs skaitīsim allaž pa trejdeviņiem,
Lai trīs, seši, deviņi visur jau lien,
Un ritms nāks talkā kā šamanis vecs -
Jā, noder mums mūžam tāds sadraudzīgs plecs!

Par beigām ij domāsim sākumā mēs,
Kad auglīgā zemē kāds sēkliņas sēs,
Caur debesu portāliem staigāsim - švaukš! -
Kad vienosies puses kā leja ar augš'.

Pēc gadiem no galvas kāds šo iegaumēs,

Kad dzīvajam ūdenim laivu ies tēst,
Visgudrākais viedums vai akmens tad būs?
Kas kosmosa sirdī ņems līdzī tad mūs?

Lai zvaigznes dzied korī, lai gaisma mūs auž!
Ik mirklis lai mīlu kā svētupi pauž!
Lai piepildās laiki, kam mūžības mērs!
Vēl debesu portālus vajā kāds vērs!

16:58

08.06.2026.

∞

#Zigurda_Teikmaņa_dzeja

#dzeja

#zigurdsteikmanis

#onozeroomni

#Kāvi

#dzejotnes

#zigis

onozeroomni.com

△△△

Vārsmiņas

izgaišana izklīšana izplēnēšana
pāriešana pāriet
iztvaiko izgarošana

maza sidraba zvīnlāsīte
pulsē multiversa sirdī
tanī iekodēta tumsas un gaismas saspēle

kinofilmās ritinās dievišķā uzpirkstenī
grozās ābola sēkliņa
viņa lāsumojošajās viducī

izgaišana izklīšana izplēnēšana
balta dūjas spalva lēnām slīd no debesīm
vieglām grācijām un vēdām

cik gadu jau akmens mērīts
cik dzīvju jau izlaists gars
cik mūžu jau elektrība spieto

sīka bērza tāss laiviņa pa bezgalību ceļo
tās līganums pieder aijām

kas bērņības šūpulī

izgaišana izklīšana izplēnēšana
kosmosa silueti lūpas smaidā velk
atstarodamies sevī

20:26

12.06.2026.

∞

#Zigurda_Teikmaņa_dzeja

#dzeja

#zigurdsteikmanis

#onozerōomni

#Kāvi

#dzejotnes

#zigis

onozeroomni.com

△△△